

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

14 iulie 2014

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 223/01   Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 223/02   Cauza C-178/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 11 aprilie 2014 – Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf. 2

2014/C 223/03   Cauza C-182/14 P: Recurs introdus la 11 aprilie 2014 de Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 11 aprilie 2014 în cauzele T-604, T-604/11 și T-292/12: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale). 3

2014/C 223/04   Cauza C-188/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Spania) la 15 aprilie 2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos/Banco de Santander, S.A. 3

2014/C 223/05   Cauza C-190/14: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei 4

2014/C 223/06   Cauza C-197/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 18 aprilie 2014 – T.A. van Dijk, cealaltă parte din procedură: Staatssecretaris van Financiën 5

2014/C 223/07	Cauza C-201/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 22 aprilie 2014 – Smaranda Bara și alții/Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)	5
2014/C 223/08	Cauza C-208/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial Navarra (Spania) la 25 aprilie 2014 – Antonia Valdivia Reche/Banco de Valencia S.A..	6
2014/C 223/09	Cauza C-217/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Comisia Europeană/Irlanda	6
2014/C 223/10	Cauza C-218/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 5 mai 2014 – Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly/Minister for Justice and Equality.	7
2014/C 223/11	Cauza C-219/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Employment Tribunals, Birmingham (Regatul Unit) la 6 mai 2014 – Kathleen Greenfield/The Care Bureau Ltd.	8
2014/C 223/12	Cauza C-223/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Spania) la 7 mai 2014 – Tecom Mícan S.L./Man Diesel & Turbo SE	8
2014/C 223/13	Cauza C-225/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal d'instance de Dieppe (Franța) la 8 mai 2014 – Facet SA/Jean Henri	9
2014/C 223/14	Cauza C-239/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal du travail de Liège (Belgia) la 14 mai 2014 – Abdoulaye Amadou Tall/Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)	10
2014/C 223/15	Cauza C-247/14 P: Recurs introdus la 22 mai 2014 de HeidelbergCement AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 martie 2014 în cauza T-302/11, HeidelbergCement AG/Comisia Europeană.	10
2014/C 223/16	Cauza C-248/14 P: Recurs introdus la 23 mai 2014 de Schwenk Zement KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 martie 2014 în cauza T-306/11, Schwenk Zement KG/Comisia Europeană.	11
Tribunalul		
2014/C 223/17	Cauza T-167/14: Acțiune introdusă la 13 martie 2014 – Søndagsavisen/Comisia	13
2014/C 223/18	Cauza T-230/14: Acțiune introdusă la 15 aprilie 2014 – Deutsche Edelstahlwerke/Comisia	13
2014/C 223/19	Cauza T-235/14: Acțiune introdusă la 17 aprilie 2014 – ArcelorMittal Hamburg și alții/Comisia	14
2014/C 223/20	Cauza T-236/14: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2014 – Kronotex și alții/Comisia	15
2014/C 223/21	Cauza T-237/14: Acțiune introdusă la 17 aprilie 2014 – Steinbeis Papier/Comisia	16
2014/C 223/22	Cauza T-240/14 P: Recurs introdus la 22 aprilie 2014 de Jean-Pierre Bodson și alții împotriva Hotărârii din 12 februarie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-73/12, Bodson și alții/BEI	17
2014/C 223/23	Cauza T-241/14 P: Recurs introdus la 22 aprilie 2014 de Jean-Pierre Bodson și alții împotriva Hotărârii din 12 februarie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-83/12, Bodson și alții/BEI	18
2014/C 223/24	Cauza T-258/14: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2014 – Luxemburg/Comisia	20
2014/C 223/25	Cauza T-259/14: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2014 – Luxemburg/Comisia	20
2014/C 223/26	Cauza T-260/14: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2014 – Vattenfall Europe Mining și alții/Comisia	21
2014/C 223/27	Cauza T-263/14: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2014 – Hydro Aluminium Rolled Products și alții/Comisia	22

2014/C 223/28	Cauza T-265/14: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Schumacher Packaging/Comisia	23
2014/C 223/29	Cauza T-270/14: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Grupa Azoty ATT Polymers/Comisia	24
2014/C 223/30	Cauza T-271/14: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Styron Deutschland/Comisia	25
2014/C 223/31	Cauza T-272/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – P-D Glasseiden și alții/Comisia	26
2014/C 223/32	Cauza T-274/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Lech-Stahlwerke/Comisia	27
2014/C 223/33	Cauza T-275/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Drahtwerk St. Ingbert și alții/Comisia	28
2014/C 223/34	Cauza T-276/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Flachglas Torgau și alții/Comisia	29
2014/C 223/35	Cauza T-279/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Sabic Polyolefine/Comisia	30
2014/C 223/36	Cauza T-280/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Ineos Manufacturing Deutschland și alții/ Comisia	31
2014/C 223/37	Cauza T-281/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Fels-Werke/Comisia	32
2014/C 223/38	Cauza T-282/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Bayer MaterialScience/Comisia	34
2014/C 223/39	Cauza T-283/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Advansa și alții/Comisia	35
2014/C 223/40	Cauza T-285/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Wirtschaftsvereinigung Stahl și alții/Comisia	36
2014/C 223/41	Cauza T-286/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik/Comisia	38
2014/C 223/42	Cauza T-287/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Schaeffler Technologies/Comisia	39
2014/C 223/43	Cauza T-288/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Energiewerke Nord/Comisia	40
2014/C 223/44	Cauza T-289/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg și alții/Comisia	41
2014/C 223/45	Cauza T-291/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – egeplast international/Comisia	42
2014/C 223/46	Cauza T-294/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Klemme/Comisia	43
2014/C 223/47	Cauza T-295/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Autoneum Germany/Comisia	44
2014/C 223/48	Cauza T-296/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Erbslöh/Comisia	45
2014/C 223/49	Cauza T-297/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Walter Klein/Comisia	46
2014/C 223/50	Cauza T-298/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Erbslöh Aluminium/Comisia	47
2014/C 223/51	Cauza T-300/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Fricopan Back/Comisia	48
2014/C 223/52	Cauza T-301/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Michelin Reifenwerke/Comisia	49
2014/C 223/53	Cauza T-302/14: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Buderus Guss/Comisia	50
2014/C 223/54	Cauza T-303/14: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Polyblend/Comisia	51
2014/C 223/55	Cauza T-304/14: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Sun Alloys Europe/Comisia	52
2014/C 223/56	Cauza T-305/14: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Vestolit/Comisia	54
2014/C 223/57	Cauza T-306/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Polymer-Chemie/Comisia	55

2014/C 223/58	Cauza T-307/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – TechnoCompound/Comisia	56
2014/C 223/59	Cauza T-308/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Neue Halberg-Guss/Comisia	57
2014/C 223/60	Cauza T-309/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Mat Foundries Europe/Comisia	58
2014/C 223/61	Cauza T-310/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Fritz Winter Eisengießerei/Comisia	59
2014/C 223/62	Cauza T-313/14: Acțiune introdusă la 5 mai 2014 – Christian Dior Couture/OAPI (Reprezentare a unui motiv repetitiv în relief).	60
2014/C 223/63	Cauza T-318/14: Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Vinnolit/Comisia	61
2014/C 223/64	Cauza T-331/14: Acțiune introdusă la 12 mai 2014 – Azarov/Consiliul.	62
2014/C 223/65	Cauza T-332/14: Acțiune introdusă la 12 mai 2014 – Azarov/Consiliul.	63
2014/C 223/66	Cauza T-355/14: Acțiune introdusă la 30 mai 2014 – STC/Comisia	64

Tribunalul Funcției Publice

2014/C 223/67	Cauza F-107/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 ianuarie 2014 – Guinet/BEI (Funcție publică — Personal al BEI — Sistem de pensii — Transferul drepturilor la pensie — Compensatie pentru dezavantajele rezultate din întârzierea în transferul drepturilor la pensie — Condiția transferului efectiv al drepturilor la pensie dobândite în cadrul unui alt sistem decât cel al BEI — Principiul egalității de tratament).	66
2014/C 223/68	Cauza F-130/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 22 mai 2014 – CI/Parlamentul European (Funcție publică — Remunerație — Alocații familiale — Alocație pentru creșterea copilului aflat în întreținere — Alocație dublă pentru creșterea copilului aflat în întreținere — Articolul 67 alineatul (3) din statut — Condiții de acordare — Soluționare amiabilă între părți în urma intervenției Ombudsmanului European — Punere în aplicare — Obligația de solitudine)	66
2014/C 223/69	Cauza F-151/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 30 ianuarie 2014 – Ohrgaard/Comisia [Funcție publică — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Condiția privind reședința prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din anexa VII la statut — Exercițarea de funcții într-o organizație internațională — Noțiune — Stagiul de cinci luni efectuat la Comisie — Excludere].	67
2014/C 223/70	Cauza F-60/13: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 14 ianuarie 2014 – Lebedef/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Înregistrarea absențelor pentru motive de boală — Absență nemotivată — Deducere din concediul anual efectuată de AIPN — Depunerea unei cereri prin poșta electronică — Cunoaștere de către persoana interesată a existenței unei decizii — Omisiunea de a deschide un mesaj electronic și de a examina, prin accesarea unui hyperlink, conținutul deciziei respective — Admisibilitate — Termene — Stabilirea datei începând de la care persoana interesată putea lua cunoștință de conținutul deciziei).	68

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**(2014/C 223/01)***Ultima publicație**

JO C 212, 7.7.2014

Publicații anterioare

JO C 202, 30.6.2014

JO C 194, 24.6.2014

JO C 184, 16.6.2014

JO C 175, 10.6.2014

JO C 159, 26.5.2014

JO C 151, 19.5.2014

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 11 aprilie 2014 –
Vario Tek GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf**

(Cauza C-178/14)

(2014/C 223/02)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vario Tek GmbH

Pârât: Hauptzollamt Düsseldorf

Întrebările preliminare

- 1) Împrejurarea că o cameră video nu dispune de funcția de mărire/micșorare exclude clasificarea acesteia la subpoziția 8 525 809 din Nomenclatura Combinată, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010 și prin Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun ⁽¹⁾?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, o cameră video cu înregistrare este capabilă să înregistreze sunetele și imaginile captate de o cameră în sensul subpoziției 85 258 091 NC numai prin faptul că pe suportul interschimbabil necesar pentru operarea camerei video se pot copia, prin intermediul unui port USB încorporat în cameră, fișiere video sau audio de pe un alt aparat, fără ca imaginile sau sunetele de pe aceste fișiere să poată fi redată doar cu ajutorul camerei video?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010 și prin Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 (JO L 284, p. 1).

Recurs introdus la 11 aprilie 2014 de Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 11 aprilie 2014 în cauzele T-604, T-604/11 și T-292/12: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-182/14 P)

(2014/C 223/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (reprezentanți: A. Nordemann, M.C. Maier, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate a Tribunalului din 4 februarie 2014, în măsura în care privește cauza T-292/12,
- în cazul în care este necesar, trimiterea cauzei la Tribunal,
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă un unic motiv în susținerea recursului său, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară.

Recurenta susține mai precis că Tribunalul a săvârșit erori de drept:

- 1) întrucât nu a luat în considerare și nici măcar nu a menționat, în cadrul unei aprecieri globale, faptul că marca anterioară MAGNET 4 conține cifra „4”;
- 2) întrucât a considerat, la punctele 22 și 25 din hotărârea sa, că elementul MAGNET este elementul dominant al mărcii anterioare MAGNET 4;
- 3) prin aplicarea, la punctul 25, a unor criterii distincte în cadrul aprecierii similitudinii fonetice și vizuale a semnelor MAGNET 4 și MAGNEXT;
- 4) întrucât nu a ținut seama, la punctul 35, în cadrul unei aprecieri globale a riscului de confuzie, de interdependența factorilor relevanți și, în special, de caracterul slab distinctiv al mărcii anterioare, MAGNET 4, de lipsa unei similitudini conceptuale a semnelor MAGNET 4 și MAGNEXT, precum și de gradul redus de similitudine fonetică și vizuală a semnelor;
- 5) întrucât nu a motivat în mod detaliat, la punctul 35, existența unui risc de confuzie între semnele MAGNET 4 și MAGNEXT.

⁽¹⁾ JO L 78, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Spania) la 15 aprilie 2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos/Banco de Santander, S.A.

(Cauza C-188/14)

(2014/C 223/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamant: Juan Pedro Ludeña Hormigos

Pârâtă: Banco de Santander, S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Este compatibil cu reglementarea comunitară articolul 22 alineatul 1 din Legea 16/09 din 13 noiembrie 2009 privind serviciile de plată, în măsura în care permite unei instituții bancare să impună și/sau să majoreze prețul serviciilor, modificând condițiile stabilite inițial?
- 2) Posibilitatea utilizatorului de a rezilia contractul fără costuri constituie o protecție suficientă pentru acesta?
- 3) Sunt valide clauzele contractuale convenite între părți, care cuprind posibilitățile prevăzute la articolul menționat în cadrul primei întrebări?
- 4) În sfârșit, în cazul în care răspunsul la întrebările anterioare este afirmativ, termenul de preaviz de două luni este compatibil cu reglementarea comunitară?

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei

(Cauza C-190/14)

(2014/C 223/05)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: E. Manhaeve, U. Nielsen în calitate de agenți)

Pârât: Regatul Danemarcei

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, întrucât nu a publicat planurile finale de gestionare a bazinelor hidrografice până la 22 decembrie 2009 și a omis să transmită o copie după acestea la Comisie până la 22 martie 2010 și, în orice caz, întrucât nu a informat Comisia în legătură cu aceasta, Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile în temeiul Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽¹⁾,
- obligarea Regatului Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Danemarca a recunoscut în repetate rânduri – cel mai recent prin răspunsul din 18 decembrie 2013 la avizul motivat suplimentar al Comisiei – că niciunul dintre cele patru districte hidrografice ale Danemarcei nu face obiectul unui plan de gestionare a bazinelor hidrografice, iar o copie a planurilor finale de gestionare a bazinelor hidrografice pentru perioada de șase ani care ia sfârșit la 22 decembrie 2015 nu a fost comunicată Comisiei.

Comisia consideră că Danemarca încă nu s-a conformat articolului 13 alineatele (1), (2) și (6) din directivă. Potrivit răspunsului Danemarcei din 8 mai 2013, poate fi de așteptat ca încălcarea articolului 13 din directivă să continue până în mai 2014 (cu aproximativ 3,5 ani după termenul prevăzut). În plus, Comisia consideră că Danemarca încă nu a îndeplinit cerințele prevăzute la articolul 15 alineatul (1) din directivă, în temeiul căruia termenul pentru informarea Comisiei era 22 martie 2010.

⁽¹⁾ JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 18 aprilie 2014 – T.A. van Dijk, cealaltă parte din procedură: Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-197/14)

(2014/C 223/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: T.A. van Dijk

Cealaltă parte din procedură: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere întrebarea preliminară adresată de o instanță națională inferioară, este Hoge Raad, în calitate de instanță națională supremă, obligată să adreseze ea însăși o întrebare preliminară Curții de Justiție sau trebuie să aștepte răspunsul la întrebarea formulată de instanța inferioară chiar și în cazul în care consideră că aplicarea corectă a dreptului Uniunii Europene se impune într-un mod atât de evident în privința aspectului asupra căruia trebuie să se pronunțe încât nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile în ceea ce privește modul în care trebuie să se răspundă la această întrebare?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, autoritățile olandeze competente în domeniul securității sociale sunt obligate să ia în considerare un certificat E 101 emis de autoritățile unui alt stat membru chiar și în cazul în care este vorba despre un marinar pe Rin, astfel încât normele privind dispozițiile aplicabile prevăzute de Regulamentului nr. 1408/71 ⁽¹⁾ la care se referă acest certificat nu sunt aplicabile conform articolului 7 alineatul (2) litera (a) din acest regulament?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială 05/vol. 1, p. 26).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 22 aprilie 2014 – Smaranda Bara și alții/Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

(Cauza C-201/14)

(2014/C 223/07)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Cluj

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Smaranda Bara și alții

Pârâți: Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Întrebările preliminare

- 1) Este autoritatea națională fiscală, ca reprezentant al ministerului de resort al unui stat membru, instituție financiară în înțelesul art. 124 din TFUE?
- 2) Este posibil ca pe calea unui act asimilat celor administrative, respectiv a unui protocol încheiat între autoritatea națională fiscală și o altă instituție a statului, să se reglementeze transferul bazei de date privind veniturile realizate de cetățenii unui stat membru de la autoritatea națională fiscală către o altă instituție a statului membru fără a ne afla în prezența unui acces preferențial astfel cum este definit în art. 124 din TFUE?

- 3) Transferul bazei de date făcut cu scopul de a stabili în sarcina cetățenilor statului membru a unor obligații de plată cu titlu de contribuție socială, către instituția statului membru în beneficiul căreia operează transferul, se circumscrie noțiunii de considerent de ordin prudentțial în înțelesul art. 124 din TFUE?
- 4) Pot fi prelucrate datele personale de către o autoritate căreia nu i-au fost destinate aceste date în condițiile în care această operațiune aduce, cu caracter retroactiv, prejudicii patrimoniale?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial Navarra (Spania) la 25 aprilie 2014 –
Antonia Valdivia Reche/Banco de Valencia S.A.**

(Cauza C-208/14)

(2014/C 223/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial Navarra

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Antonia Valdivia Reche

Pârâtă: Banco de Valencia S.A.

Întrebarea preliminară

- 1) În cazul în care se recunoaște caracterul abuziv al clauzei prin care s-a stabilit rata dobânzii de întârziere la 29 %, articolul 6 din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾ obligă instanța națională să constate inaplicabilitatea acesteia, fără a putea modifica rata convenită nici chiar la cererea expresă a unuia dintre consumatorii pârâți?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-217/14)

(2014/C 223/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch, L. Flynn și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- constatarea faptului că, în ceea ce privește Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE ⁽¹⁾, prin neadoptarea înainte de 3 martie 2011 a dispozițiilor de transpunere a definițiilor care figurează la articolul 2 punctele 8, 18, 21, 22, 32, 33 și 34 și a obligațiilor prevăzute la articolul 9 alineatele (1)-(7) și (12), coroborate cu alineatul (11) din același articol, la articolul 16 alineatul (1) a doua și a treia teză și alineatele (2) și (3), la articolul 31 alineatul (1) a doua teză, la articolul 38 alineatele (1), (4) și (8) și la articolul 40 alineatele (1)-(3), (5) și (7) sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor dispoziții Comisiei, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 alineatul (1) din această directivă;

- obligarea Irlandei, în conformitate cu articolul 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 20 358 de euro pe zi, începând de la data pronunțării hotărârii Curții și care trebuie să fie plătită în contul resurselor proprii ale Uniunii, din cauza nedeplinirii obligației de a comunica măsurile de transpunere a unei directive adoptate în temeiul unei proceduri legislative și
- obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2009/72/CE a expirat la 3 martie 2011.

(¹) JO L 211, p. 55.

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 5 mai 2014 – Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly/Minister for Justice and Equality

(Cauza C-218/14)

(2014/C 223/10)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly

Pârât: Minister for Justice and Equality

Intervenient: The Immigrant Council of Ireland

Întrebările preliminare

- 1) Atunci când căsătoria dintre un cetățean al Uniunii și un cetățean al unui stat terț încetează prin divorț, care este obținut după plecarea cetățeanului Uniunii din statul membru gazdă în care acesta își exercita drepturile conferite de dreptul Uniunii și în cazul în care se aplică articolul 7 și articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/38/CE (¹) a Consiliului, cetățeanul statului terț își păstrează ulterior dreptul de ședere în statul membru gazdă? În cazul unui răspuns negativ, cetățeanul statului terț deține dreptul de ședere în statul membru gazdă în perioada premergătoare divorțului după plecarea cetățeanului Uniunii din statul membru gazdă?
- 2) Condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/38/CE sunt îndeplinite dacă soțul care are calitatea de cetățean al Uniunii susține că dispune de resurse suficiente în sensul articolului 8 alineatul (4) din directivă parțial datorită resurselor soțului care este cetățean al unui stat terț?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la cea de a doua întrebare, potrivit dreptului Uniunii (în afara directivei) persoanele aflate în situația reclamanților au dreptul să muncească pentru a asigura existența „resurselor suficiente” sau a contribui la obținerea lor în sensul articolului 7 din directivă?

(¹) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, JO L 157, p. 77. Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Employment Tribunals, Birmingham (Regatul Unit) la
6 mai 2014 – Kathleen Greenfield/The Care Bureau Ltd**

(Cauza C-219/14)

(2014/C 223/11)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Employment Tribunals, Birmingham

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Kathleen Greenfield

Pârâtă: The Care Bureau Ltd

Întrebările preliminare

- (i) „Principiul *pro rata temporis*”, astfel cum este prevăzut la clauza 4 alineatul (2) din Acordul-cadru, trebuie interpretat în sensul că impune ca o dispoziție de drept național (precum articolele 13, 13A și 14 din Regulamentul privind timpul de lucru) să aibă ca efect faptul că, în circumstanțele în care există o creștere a numărului orelor de lucru ale unui angajat, volumul concediului deja acumulat trebuie ajustat proporțional cu noul număr de ore de lucru, cu rezultatul că lucrătorul care și-a mărit numărul orelor de lucru are dreptul la un concediu recalculat în funcție de orele suplimentare?
- (ii) Clauza 4 alineatul (2) din Acordul-cadru sau articolul 7 din Directiva privind timpul de lucru ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun ca o dispoziție de drept național (precum articolele 13, 13A și 14 din Regulamentul privind timpul de lucru) să aibă ca efect faptul că, în circumstanțele în care există o creștere a numărului orelor de lucru ale unui angajat, volumul concediului deja acumulat trebuie ajustat proporțional cu noul număr de ore de lucru, cu rezultatul că lucrătorul care și-a mărit numărul orelor de lucru are dreptul la un concediu recalculat în funcție de noul număr de ore?
- (iii) Dacă răspunsul la întrebarea (i) și/sau la întrebarea (ii) este afirmativ, recalcularea se aplică numai la acea parte a anului de referință pentru calculul concediului în care angajatul a lucrat ore suplimentare sau la o altă perioadă?
- (iv) La calcularea perioadei de concediu efectuate de un lucrător, clauza 4 alineatul (2) din Acordul-cadru sau articolul 7 din Directiva privind timpul de lucru trebuie interpretate în sensul că impun ca o dispoziție de drept național (precum articolele 13, 13A și 14 din Regulamentul privind organizarea timpului de lucru) să aibă ca efect adoptarea unei abordări diferite după cum este vorba despre calcularea unei indemnizații pentru compensarea concediului anual plătit al unui angajat la încetarea raportului de muncă sau despre calcularea dreptului la concediul anual restant al unui angajat atunci când acesta rămâne angajat?
- (v) Dacă răspunsul la întrebarea (iv) este afirmativ, care este diferența de abordare care trebuie adoptată?

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran
Canaria (Spania) la 7 mai 2014 – Tecom Mican S.L./Man Diesel & Turbo SE**

(Cauza C-223/14)

(2014/C 223/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Părțile din procedura principală

Petentă: Tecom Mican S.L.

Cealaltă parte: Man Diesel & Turbo SE

Întrebările preliminare

- 1) Poate fi considerat „act extrajudiciar”, în sensul articolului 16 din Regulamentul nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 ⁽¹⁾, un act încheiat exclusiv sub semnătură privată, chiar dacă nu a fost emis de o autoritate sau de un funcționar public din afara sistemului judiciar?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, orice act sub semnătură privată poate fi considerat act extrajudiciar sau este necesar ca acesta să îndeplinească anumite caracteristici specifice?
- 3) În cazul în care un act sub semnătură privată îndeplinește astfel de caracteristici, un cetățean al Uniunii poate solicita comunicarea și notificarea lui prin procedura prevăzută la articolul 16 din actualul Regulament nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 atunci când a realizat comunicarea respectivă și prin intermediul altei autorități publice din afara sistemului judiciar, precum un notar?
- 4) În vederea aplicării articolului 16 din Regulamentul nr. 1393/2007, trebuie să se țină seama de faptul că o astfel de cooperare are incidență transfrontalieră și este necesară pentru buna funcționare a pieței interne? În ce situații trebuie să se aprecieze că respectiva cooperare are „incidență transfrontalieră și este necesară pentru buna funcționare a pieței interne?”

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (JO L 324, 10.12.2007, p.79).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal d'instance de Dieppe (Franța) la 8 mai 2014 –
Facet SA/Jean Henri**

(Cauza C-225/14)

(2014/C 223/13)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance de Dieppe

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Facet SA

Pârât: Jean Henri

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 22 din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori ⁽¹⁾, interpretat în lumina Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽²⁾, interzice existența și aplicarea unor clauze standard în contractele de credit, privind recunoașterea de către consumator a executării obligațiilor creditorului?
- 2) Principiul general al efectivității dreptului comunitar și articolul 22 din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori, interpretat în lumina Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993, se opun posibilității creditorului de a face dovada obligațiilor sale precontractuale și contractuale doar prin intermediul clauzelor standard inserate în contractele de credit, privind recunoașterea de către consumator a executării acestora, fără a prezenta instanței documentele emise de el și predate împrumutatului?

⁽¹⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66).

⁽²⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal du travail de Liège (Belgia) la 14 mai 2014 –
Abdoulaye Amadou Tall/Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)**

(Cauza C-239/14)

(2014/C 223/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamant: Abdoulaye Amadou Tall

Pârât: Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

Întrebarea preliminară

În temeiul articolului 39/1 din Legea din 15 decembrie 1980 privind accesul pe teritoriu, șederea, stabilirea și îndepărtarea străinilor, coroborat cu articolul 39/2 alineatul 1 al treilea paragraf, cu articolul 39/76, cu articolul 39/82 alineatul 4 al doilea paragraf litera d și cu articolul 57/6/2 din aceeași lege, numai acțiunile în anulare și în suspendare pentru cazuri de urgență deosebită pot fi formulate împotriva unui refuz de a lua în considerare o cerere de azil subsecventă. În măsura în care nu este vorba nici de acțiuni de plin contencios, nici de acțiuni suspensive, iar solicitantul nu are dreptul nici la ședere, nici la ajutor material pe durata examinării lor, aceste acțiuni sunt compatibile cu cerințele articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ale articolului 39 din Directiva 2005/85 a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat ⁽¹⁾ care prevăd dreptul la o cale de atac efectivă?

⁽¹⁾ J.O. L 326, p. 13, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 242).

Recurs introdus la 22 mai 2014 de HeidelbergCement AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 martie 2014 în cauza T-302/11, HeidelbergCement AG/Comisia Europeană

(Cauza C-247/14 P)

(2014/C 223/15)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: HeidelbergCement AG (reprezentanți: U. Denzel, C. von Köckritz și P. Pichler, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

1. anularea hotărârii atacate;
2. anularea Deciziei Comisiei din 30 martie 2011 în cazul COMP/39520 – Ciment și produse conexe, C(2011) 2361 final, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, în măsura în care o vizează pe recurentă;
3. cu titlu subsidiar în raport cu cea de a doua concluzie, trimiterea cauzei la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe potrivit aspectelor de drept stabilite prin hotărârea Curții și
4. în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în legătură cu procedurile în fața Tribunalului și a Curții.

Motivele și principalele argumente

Recursul este formulat împotriva Hotărârii Tribunalului din 14 martie 2014 în cauza T-302/11. Această hotărâre a fost notificată recurentei la 14 martie 2014. Prin această hotărâre, Tribunalul a respins acțiunea introdusă de recurentă împotriva Deciziei Comisiei din 30 martie 2011 în cazul COMP/39520 – Ciment și produse conexe, C(2011) 2361 final.

Recurenta invocă în total șapte motive.

În primul rând, Tribunalul nu ar fi examinat în mod adecvat obligația de indicare a scopului solicitărilor de informații, care rezultă din articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾, și a aplicat în mod eronat această obligație. Tribunalul nu ar fi analizat în mod suficient conținutul deciziei de solicitare de informații și nu ar fi respectat cerințele care se impuneau Comisiei în temeiul obligației de motivare.

În al doilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept întrucât a considerat că obligația de motivare care rezultă din articolul 296 al doilea paragraf TFUE putea fi limitată de articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003. De aceea Tribunalul nu a examinat fondul criticii întemeiate pe nemotivarea opțiunii de a adopta o decizie de solicitare de informații. Tribunalul nu ar fi examinat în mod adecvat nici critica întemeiată pe nemotivarea termenului stabilit. Hotărârea sa ar cuprinde motive formulate în mod identic cu cele utilizate pentru a răspunde unei critici cu un conținut diferit, invocat într-o procedură paralelă.

În al treilea rând, Tribunalul nu ar fi examinat în mod adecvat „necesitatea” în sensul articolului 18 alineatul (3) prima teză din Regulamentul nr. 1/2003, întrucât a apreciat că nu îi revenea Comisiei sarcina de a realiza o expunere detaliată a ansamblului indiciilor pertinente. În plus, acesta ar fi stabilit cerințe nejustificate cu privire la legătura dintre prezumția serioasă de încălcare și necesitatea informațiilor solicitate. În continuare, Tribunalul ar fi interpretat în mod eronat articolul 18 alineatul (3) prima teză din Regulamentul nr. 1/2003, întrucât a apreciat că nu se impunea verificarea caracterului adecvat al informațiilor solicitate. Acest aspect ar conduce în plus la o atingere adusă dreptului la o cale de atac care decurge din cuprinsul articolului 18 alineatul (3) a treia teză din Regulamentul nr. 1/2003.

În al patrulea rând, Tribunalul ar fi considerat în mod eronat articolul 18 alineatul (3) prima teză din Regulamentul nr. 1/2003 drept temei juridic al solicitării Comisiei de a pregăti, strânge și prelucra informații care nu se aflau la dispoziția recurentei.

În al cincilea rând, Tribunalul ar fi respins critica întemeiată pe durata redusă a termenului de răspuns limitându-se să indice în mod abstract anvergura economică a recurentei și bazându-se așadar pe motive insuficiente și incoerente.

În al șaselea rând, Tribunalul nu ar fi respectat criteriul preciziei actelor Uniunii Europene, considerând că decizia de solicitare de informații era suficient de precisă, deși el însuși a constatat că întrebările care figurau în aceasta utilizau termeni vagi. În plus, acesta nu ar fi examinat criticile specifice întemeiate pe lipsa de precizie și ar fi adus atingere dreptului la o cale de atac [a se vedea articolul 18 alineatul (3) a treia teză din Regulamentul nr. 1/2003].

În al șaptelea rând Tribunalul ar fi încălcat dreptul la apărare al recurentei, întrucât a apreciat că aceasta trebuia să realizeze aprecieri pe care Comisia le putea utiliza în cadrul unei analize economice vizând dovedirea unei presupuse încălcări a dreptului Uniunii în domeniul înțelegerilor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Recurs introdus la 23 mai 2014 de Schwenk Zement KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 martie 2014 în cauza T-306/11, Schwenk Zement KG/Comisia Europeană

(Cauza C-248/14 P)

(2014/C 223/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Schwenk Zement KG (reprezentanți: M. Raible și S. Merz, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

1. anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 14 martie 2014 în cauza T-306/11, în măsura în care prin aceasta s-a respins cererea recurenteii;
2. anularea în întregime a Deciziei C(2011) 2367 final a Comisiei din 30 martie 2011 (cazul COMP/39520 – ciment și produse conexe), în temeiul articolului 263 alineatul al patrulea paragraf TFUE, în măsura în care o vizează pe recurentă;
3. cu titlu subsidiar în raport cu cea de a doua concluzie, trimiterea cauzei la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe potrivit aspectelor de drept stabilite prin hotărârea Curții,
4. în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în legătură cu procedurile în fața Tribunalului și a Curții.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene (denumit în continuare „Tribunalul”) din 14 martie 2014 în cauza T-306/11, în măsura în care o vizează pe recurentă. Hotărârea a fost comunicată SCHWENK Zement AG la 14 martie 2014. În hotărâre, Tribunalul a admis în parte și a respins în parte acțiunea reclamantei împotriva Deciziei C(2011) 2367 final a Comisiei din 30 martie 2011 în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ al Consiliului (cazul COMP/39520 – Ciment și produse conexe).

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive:

În primul rând, recurenta susține că Tribunalul, atunci când a analizat acțiunea Comisiei, a încălcat principiul proporționalității. Tribunalul ar fi încălcat dreptul Uniunii întrucât nu a luat în considerare ierarhia inerentă principiului proporționalității, potrivit căreia, în caz de dubiu, dintre două măsuri aflate la dispoziție trebuie aplicată măsura mai puțin constrângătoare. Tribunalul a considerat acceptabilă o acțiune directă împotriva recurenteii prin intermediul unei decizii de solicitare de informații în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 cu simpla mențiune că aceasta ar oferi astfel cea mai mare siguranță a obținerii informațiilor, ceea ce nu ar fi suficient pentru respectarea principiului proporționalității.

În al doilea rând, Tribunalul ar fi examinat într-o măsură insuficientă cazul concret și, astfel, nu ar fi luat în considerare susținerile recurenteii. Tribunalul nu ar fi examinat cazul concret și nu ar fi luat în considerare împrejurările deosebite în care se afla recurenta. Mai degrabă, Tribunalul ar fi vizat situația unei multitudini de producători de ciment.

În al treilea rând, recurenta susține că Tribunalul a considerat adecvate susținerile formaliste ale Comisiei, încălcându-și astfel obligația de motivare. Tribunalul și-ar fi încălcat obligația de motivare în două rânduri. Pe de o parte, acesta ar încălca cerințele privind obligațiile de motivare a actelor Comisiei care rezultă din articolul 296 al doilea paragraf TFUE și din articolul 18 din Regulamentul nr. 1/2003. Pe de altă parte, Tribunalul nu respectă propriile cerințe privind obligația de motivare. În cele din urmă, această apreciere efectuată de Tribunal conduce la imposibilitatea de a controla respectarea principiului proporționalității. În cazul în care hotărârea Tribunalului ar fi confirmată, s-ar lipsi de conținut principiul proporționalității în cadrul măsurilor de investigare în temeiul articolului 18 din Regulamentul nr. 1/2003.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 13 martie 2014 – Søndagsavisen/Comisia

(Cauza T-167/14)

(2014/C 223/17)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Søndagsavisen A/S (Søborg, Danemarca) (reprezentanți: M. Honoré și C. Fornø, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 20 noiembrie 2013 de a nu ridica obiecții cu privire la schema de ajutor a Regatului Danemarcei pentru producția și inovația în domeniul presei scrise (cazul SA.36366);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, o întreprindere concurentă a beneficiarului ajutorului, pretinde că Comisia ar fi trebuit să constate că existau îndoieli cu privire la compatibilitatea cu piața internă a măsurii de ajutor notificate și ar fi trebuit să decidă, așadar, deschiderea procedurii oficiale de investigare, în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul de stabilire a normelor de aplicare⁽¹⁾. Prin faptul că nu a procedat astfel, Comisia a încălcat drepturile procedurale conferite reclamantei de articolul 108 alineatul (2) TFUE.

În susținerea tezei sale potrivit căreia există îndoieli serioase cu privire la compatibilitatea cu piața internă, reclamanta invocă trei motive:

- Comisia nu a examinat în niciun mod aspectul dacă schema de ajutor în cauză viza asigurarea difuzării de informații cetățenilor danezi și susținerea astfel a procesului democratic;
- în orice caz, decizia atacată este afectată de un viciu de motivare în ceea ce privește criteriul caracterului adecvat al măsurii;
- Comisia nu a examinat efectele de denaturare a concurenței între publicațiile gratuite și publicațiile cu plată cauzate de schema de ajutor în cauză.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 15 aprilie 2014 – Deutsche Edelstahlwerke/Comisia

(Cauza T-230/14)

(2014/C 223/18)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Germania) (reprezentanți: S. Altenschmidt și H. Janssen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamanta consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice

- Reclamanta susține în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ea susține în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu ar fi substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamanta.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat

- În plus, reclamanta invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 17 aprilie 2014 – ArcelorMittal Hamburg și alții/Comisia

(Cauza T-235/14)

(2014/C 223/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburg, Germania), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Bremen, Germania), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Germania) și ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (reprezentanți: H. Janssen și G. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamantele susțin că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamantele consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice

- Reclamantele susțin în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ele susțin în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu ar fi substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamantele.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat

- În plus, reclamantele invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Ațiune introdusă la 16 aprilie 2014 – Kronotex și alții/Comisia

(Cauza T-236/14)

(2014/C 223/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Germania), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) și K Face GmbH (Heiligengrabe) (reprezentanți: H. Janssen și G. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE
  - Reclamantele susțin că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamantele consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice
  - Reclamantele susțin în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ele susțin în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu ar fi substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamantele.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat
  - În plus, reclamantele invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 17 aprilie 2014 – Steinbeis Papier/Comisia

(Cauza T-237/14)

(2014/C 223/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Steinbeis Papier GmbH (Glückstadt, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și G. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamanta consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice

- Reclamanta susține în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ea susține în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu ar fi substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamanta.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat

- În plus, reclamanta invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 22 aprilie 2014 de Jean-Pierre Bodson și alții împotriva Hotărârii din 12 februarie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-73/12, Bodson și alții/BEI

(Cauza T-240/14 P)

(2014/C 223/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxemburg), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Franța), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Franța), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxemburg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxemburg), Manuel Sutil (Luxemburg), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxemburg) și Henry von Blumenthal (Bergem, Luxemburg) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Recurenții solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 12 februarie 2014 în cauza F-73/12;
- admiterea în consecință a pretențiilor recurenților formulate în primă instanță și, prin urmare,
  - anularea deciziilor de a aplica recurenților Decizia Consiliului de administrație al BEI din 13 decembrie 2011 care stabilește o creștere salarială limitată la 2,8 % și Decizia Comitetului de management al BEI din 14 februarie 2012 care definește o grilă de merit care conduce la pierderea a 1 % din salariu, decizii cuprinse în fișele de salariu din aprilie 2012, precum și anularea, în aceeași măsură, a tuturor deciziilor cuprinse în fișele de salariu ulterioare;
  - prin urmare,
    - obligarea părâtei la plata diferenței de remunerație care rezultă din deciziile menționate anterior, a Consiliului de administrație al BEI din 13 decembrie 2011 și a Comitetului de management al BEI din 14 februarie 2012, față de aplicarea regimului salarial precedent; această diferență de remunerație trebuie majorată cu penalități de întârziere calculate de la 12 aprilie 2012, iar ulterior din data de 12 a fiecărei luni, până la plata integrală, aceste penalități fiind stabilite la nivelul ratei aplicate de BCE, majorată cu 3 puncte;
    - obligarea părâtei la plata de daune interese pentru prejudiciul suferit în urma pierderii puterii de cumpărare, acest prejudiciu fiind evaluat *ex aequo et bono*, și, cu titlu provizoriu, la plata a 1,5 % din remunerația lunară a fiecărui recurent;
  - obligarea BEI la plata integrală a cheltuielilor de judecată;
- obligarea părâtei la plata integrală a cheltuielilor de judecată efectuate în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenții invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nerespectarea diferenței de natură dintre raportul de muncă contractual și raportul de muncă statutar, pe nerespectarea condițiilor fundamentale ale raportului de muncă și pe nerespectarea calificării juridice a Protocolului de acord.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o contradicție în Hotărârea Tribunalului Funcției Publice și pe o denaturare a dosarului.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor securității juridice, neretroactivității și previzibilității, precum și pe o denaturare a dosarului.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe nerespectarea controlului erorii vădite de apreciere și a obligației de motivare.

Recurs introdus la 22 aprilie 2014 de Jean-Pierre Bodson și alții împotriva Hotărârii din 12 februarie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-83/12, Bodson și alții/BEI

(Cauza T-241/14 P)

(2014/C 223/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxemburg), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Franța), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Franța), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxemburg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxemburg), Manuel Sutil (Luxemburg), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxemburg) și Henry von Blumenthal (Bergem, Luxemburg) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Recurenții solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 12 februarie 2014 în cauza F-83/12;
- admiterea în consecință a pretențiilor recurenților formulate în primă instanță și, prin urmare,
  - anularea deciziilor de a aplica recurenților o primă în temeiul noului sistem de performanțe, astfel cum rezultă din Decizia din 14 decembrie 2010 a Consiliului de administrație și din Deciziile din 9 noiembrie 2010 și din 16 noiembrie 2011 ale Comitetului de management, decizia individuală de punere în aplicare fiind cuprinsă în fișa din aprilie 2012, adusă la cunoștința persoanelor în cauză cel mai devreme la 22 aprilie 2012;
  - prin urmare,
    - obligarea pârâtei la plata diferenței de remunerație care rezultă din Decizia din 14 decembrie 2010 a Consiliului de administrație și din Deciziile din 9 noiembrie 2010 și din 16 noiembrie 2011, față de aplicarea regimului de prime precedent; această diferență de remunerație trebuie majorată cu penalități de întârziere calculate de la 22 aprilie 2012 până la plata integrală, aceste penalități fiind stabilite la nivelul ratei aplicate de BCE, majorată cu 3 puncte;
    - obligarea pârâtei la plata de daune interese pentru prejudiciul suferit în urma pierderii puterii de cumpărare, acest prejudiciu fiind evaluat *ex aequo et bono*, și, cu titlu provizoriu, la plata a 1,5 % din remunerația lunară a fiecărui recurent;
  - dacă este cazul, invitarea pârâtei să prezinte, în lipsa prezentării spontane și cu titlu de măsuri de organizare a procedurii, a următoarelor documente:
    - procesul-verbal al reuniunii Consiliului de administrație al BEI din 13 decembrie 2011;
    - proiectele stabilite de departamentul de resurse umane din data de 22 iunie 2011 (RH/P&O/2011-119), din data de 20 octombrie 2011 (RH/P&O/2011-74) și din data de 25 ianuarie 2012;
  - obligarea pârâtei la plata integrală a cheltuielilor de judecată;
  - obligarea pârâtei la plata integrală a cheltuielilor de judecată efectuate în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenții invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neregularitatea procedurii, constând în aceea că Tribunalul Funcției Publice a refuzat să procedeze la măsurile de organizare solicitate de reclamant.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea diferenței de natură dintre raportul de muncă contractual și raportul de muncă statutar, pe nerespectarea condițiilor fundamentale ale raportului de muncă, pe nerespectarea calificării juridice a Protocolului de acord, pe denaturarea dosarului și pe încălcarea de către judecător a obligației sale de motivare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nerespectarea drepturilor dobândite și a încrederii legitime, precum și pe încălcarea obligației de motivare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe nerespectarea principiilor securității juridice, neretroactivității și previzibilității, precum și pe încălcarea obligației de sollicitudine și a obligației de motivare.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe nerespectarea controlului erorii vădite de apreciere și pe denaturarea dosarului.

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2014 – Luxemburg/Comisia**(Cauza T-258/14)**

(2014/C 223/24)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: L. Delvaux, agent, asistat de P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck, avocați și de D. Slater, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei prezentei acțiuni;
- anularea deciziei Comisiei din 24 martie 2014 de obligare a Luxemburgului de a furniza anumite informații referitoare la practica deciziilor anticipative în materie fiscală;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea deciziei C (2014) 1986 final a Comisiei prin care aceasta a obligat reclamantul, în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾, să furnizeze lista completă a deciziilor anticipative acordate în 2010, 2011 și 2012 întreprinderilor luxemburghize care fac parte dintr-un grup sau dintr-o structură legală ce implică una sau mai multe întreprinderi situate în afara Marelui Ducat al Luxemburgului.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 10 din Regulamentul nr. 659/1999 și a dreptului la apărare, întrucât Comisia nu ar dispune de minimul de informații cerute pentru a justifica cererile de informații conținute în somație, deși puterile sale de investigare ar fi condiționate de deținerea prealabilă a unor informații factuale și obiective suficiente, de natură să dea naștere unei suspiciuni rezonabile cu privire la existența unei încălcări. Reclamanta susține că Comisia procedează astfel la o veritabilă „cerere de informații exploratorie” incompatibilă cu dreptul la apărare.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, întrucât i) nu ar exista legătură între informațiile aflate deja în posesia Comisiei și natura și conținutul informațiilor solicitate reclamantei și ii) somația de furnizare de informații ar depăși limitele a ceea ce ar fi adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite de Comisie.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare suficientă, întrucât Comisia nici nu a expus motivele care justifică somația atacată, nici nu a indicat cu claritate prezumțiile pe care înțelege să le verifice.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 4 și 5 TUE și pe nerespectarea competenței statelor membre în materie de fiscalitate directă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2014 – Luxemburg/Comisia**(Cauza T-259/14)**

(2014/C 223/25)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: L. Delvaux, agent, asistat de P.-E. Partsch, A. Steichen și D. Waelbroeck, avocați, și D. Slater, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea Deciziei Comisiei din 24 martie 2014 prin care se dispune ca Luxemburgul să furnizeze informații privind regimul de impunere a veniturilor din proprietatea intelectuală;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantul solicită anularea Deciziei C(2014) 1987 final a Comisiei prin care aceasta a dispus ca reclamantul, în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾, să furnizeze informații privind regimul de impunere a veniturilor din proprietatea intelectuală.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-258/14, Luxemburg/Comisia.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 25 aprilie 2014 – Vattenfall Europe Mining și alții/Comisia

(Cauza T-260/14)

(2014/C 223/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Germania), Vattenfall Europe Sales GmbH (Hamburg, Germania) și Vattenfall GmbH (Berlin, Germania) (reprezentați: R. Karpenstein și C. Johann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 adoptată în procedura ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Germania, Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie, C(2013) 4424 final, conform articolului 264 TFUE;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe inexistența unor resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

Prin intermediul primului motiv, reclamantele invocă faptul că Comisia a considerat în mod eronat „resursă de stat” în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE fluxurile financiare reglementate de Legea privind prioritatea acordată energiei din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien, denumită în continuare „Legea EEG”).

- Prevederea de către lege a unui avantaj fără intervenția unor resurse de stat nu este suficient pentru a exista un ajutor. Condiția intervenției unor resurse de stat nu este îndeplinită în ceea ce privește suprataxa aferentă energiei din surse regenerabile, întrucât aceasta este plătită numai din surse private, iar veniturile percepute nu pot fi imputate statului în măsura în care acesta nu are posibilitatea de control și, prin urmare, posibilitatea de acces aferentă acesteia.

- Un control al statului asupra suprataxei aferente energiei din surse regenerabile trebuie să fie exclus numai și pentru simplul fapt că cuantumul acesteia nu este stabilit de autoritățile de stat, ci se regăsește mai degrabă în prețul energiei electrice pe bursă și în cantitatea utilizată de energie electrică din surse regenerabile. În plus, statul nu dispune de posibilități de influențare a raportului dintre furnizorul de energie și consumatorul final din cadrul celui de al cincilea nivel al mecanismului de compensare aferent energiei din surse regenerabile. Transferul de costuri intervine în cadrul unui raport reglementat numai de dreptul privat.
  - În temeiul legăturii indisolubile dintre calificarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile și reducerea suprataxei pentru utilizatorii mari consumatori de energie, condiția unui control necesar din partea statului nu subsistă nici dacă se face trimitere la așa-zisa schemă specială de compensare a energiei din surse regenerabile. O astfel de condiție nu s-ar putea întemeia pe faptul că decizia privind controlul a fost adoptată de Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Oficiul Federal pentru Economie și Controlul Exporturilor), acesta din urmă având simple atribuții de implementare și de confirmare.
  - În plus, prin intermediul reducerii suprataxei în favoarea utilizatorilor mari consumatori de energie, statul nu renunță la venituri care în mod normal ar fi putut să le încaseze. Ținând seama de configurația specială a mecanismului de compensare a energiei din surse regenerabile, reducerea suprataxei nu implică nicio diminuare a cuantumului total al veniturilor care rezultă din suprataxa aferentă energiei din surse regenerabile. Reducerea suprataxei pentru utilizatorii mari consumatori de energie este compensată în schimb prin suprataxa mai ridicată pentru fiecare kilowatt-oră de energie electrică consumată de consumatorii finali neprivilegiați.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe inexistența unui avantaj selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că, contrar a ceea ce susține Comisia, așa-zisa schemă specială de compensare a energiei electrice din surse regenerabile nu prevede nici un avantaj selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Diferențierea între utilizatorii mari consumatori de energie și utilizatorii care nu sunt mari consumatori de energie e inerentă logicii sistemului de suprataxare a energiei din surse regenerabile și, prin urmare, nu este *a priori* selectivă. Reducerea suprataxei în favoarea utilizatorilor mari consumatori de energie s-ar limita să compenseze dezavantajele particulare care rezultă pentru acești consumatori din suprataxa aferentă energiei din surse regenerabile calculată pe baza consumului.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că nu există nicio denaturare a concurenței sau nu există o afectare a schimburilor comerciale

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele susțin că schema specială de compensare nu are un efect de denaturare și că nu există niciun risc de denaturare a concurenței și că nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2014 – Hydro Aluminium Rolled Products și alții/Comisia

(Cauza T-263/14)

(2014/C 223/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Germania), Aluminium Norf GmbH (Neuss, Germania) și Trimet Aluminium SE (Essen, Germania) (reprezentanți: U. Karpenstein și C. Johann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 adoptată în procedura ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Germania, Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie, C(2013) 4424 final, conform articolului 264 TFUE;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată;

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe inexistența resurselor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

Prin intermediul primului motiv, reclamantele invocă faptul că Comisia a considerat în mod eronat „resursă de stat” în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE fluxurile financiare reglementate de Legea privind prioritatea acordată energiei din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien, denumită în continuare „Legea EEG”).

— Comisia a afirmat în mod eronat că fluxurile financiare reglementate de Legea EEG presupun intervenția unor „resurse de stat” în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

— Suprataxa aferentă energiei din surse regenerabile a fost plătită numai de către persoane private. Veniturile strânse nu pot fi imputate statului. Lipsește controlul necesar constant al statului și, prin urmare, posibilitatea efectivă a autorității de a avea acces la respectiva suprataxă, în ceea ce privește reducerea acesteia în favoarea utilizatorilor mari consumatori de energie.

— În orice caz, reducerea suprateaxei în favoarea utilizatorilor mari consumatori de energie nu conduce la o renunțare din partea statului la niște venituri pe care statul ar fi putut în mod normal să le perceapă. O astfel de reducere este finanțată numai din surse private, și anume prin intermediul unei supratexe mai mari pentru fiecare kilowatt-oră de energie electrică consumată pentru consumatorii finali nepriviligiați. Așa-zisa schemă specială de compensare din Legea EEG nu are așadar efect asupra cuantumului total al veniturilor care rezultă din suprataxa aferentă energiei din surse regenerabile, ci are efect numai asupra repartizării interne a sarcinilor fiscale.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe inexistența unui avantaj selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că, contrar a ceea ce susține Comisia, așa-zisa schemă specială de compensare din Legea EEG nu prevede nicio favorizare selectivă în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Diferențierea dintre consumatorii mari de energie electrică și consumatorii care nu au un mare consum de energie electrică este inerent logicii sistemului de suprataxare din Legea EEG și, prin urmare, nu este *a priori* selectiv.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Schumacher Packaging/Comisia

(Cauza T-265/14)

(2014/C 223/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Schumacher Packaging GmbH (Schwarzenberg, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și G. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprateaxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

— Reclamanta susține că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamanta consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice

— Reclamanta susține în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ea susține în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu sunt substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamanta.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat

— În plus, reclamanta invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Grupa Azoty ATT Polymers/Comisia

(Cauza T-270/14)

(2014/C 223/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și S. Kobes, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

— Reclamanta susține că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamanta consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice

— Reclamanta susține în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ea susține în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu ar fi substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamanta.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat

— În plus, reclamanta invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Styron Deutschland/Comisia

(Cauza T-271/14)

(2014/C 223/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Styron Deutschland GmbH (Schkopau, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și S. Kobes, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

— Reclamanta susține că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și schema specială de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamanta consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice
  - Reclamanta susține în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ea susține în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu ar fi substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamanta.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat
  - În plus, reclamanta invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – P-D Glasseiden și alții/Comisia

(Cauza T-272/14)

(2014/C 223/31)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Oschatz, Germania), P-D Interglas Technologies GmbH (Erbach, Germania), P-D Industriegesellschaft mbH, Glasfaser Brattendorf (Wilsdruff STT Grumbach, Germania) și Glashütte Freital GmbH (Freital, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și G. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE
  - Reclamantele susțin că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamantele consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice

— Reclamantele susțin în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ele susțin în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu ar fi substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamanțele.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat

— În plus, reclamanțele invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Lech-Stahlwerke/Comisia

(Cauza T-274/14)

(2014/C 223/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Lech-Stahlwerke GmbH (Meitingen, Germania) (reprezentanți: I. Zenke și T. Heymann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei 2014/C 37/07 a Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE în legătură cu sprijinul pentru producerea energiei electrice din surse regenerabile de energie și din gaze de mină prevăzută de Legea privind prioritatea acordată energiei din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien) în versiunea din 25 octombrie 2008, astfel cum a fost modificată prin articolul 5 din Legea din 20 decembrie 2012, și reducerea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie, în măsura în care reducerea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie a fost considerată ca ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE și a fost declarată preliminar ca fiind incompatibilă cu piața internă;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE – inexistența unui ajutor de stat

— Reclamanta susține că mecanismul de sprijinire prevăzută de Legea privind prioritatea acordată energiei din surse regenerabile (denumită în continuare „Legea EEG”) și schema specială de compensare pentru utilizatorii mari consumatori de energie nu constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, în măsura în care nu a existat un transfer direct sau indirect de resurse de stat. Sprijinul ar fi finanțat exclusiv din surse private, niciun organism public neexercitând un control asupra fluxurilor financiare.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE – inexistența unui avantaj selectiv pentru utilizatorii mari consumatori de energie
  - Reclamanta susține și că schema specială de compensare nu ar cuprinde un avantaj selectiv pentru utilizatorii mari consumatori de energie. Pe de o parte, întreprinderile nu ar obține un avantaj pe care nu l-ar fi putut obține în condiții normale de piață, întrucât în temeiul acestor condiții, operatorii instalațiilor EEG ar trebui să vândă energia electrică la prețul pieței și, astfel, nu ar exista o suprataxare aferentă energiei din surse regenerabile. Pe de altă parte, schema specială de compensare nu s-ar aplica în cadrul grupurilor de întreprinderi mari consumatoare de energie, care ar fi confruntate numai cu riscul de pierdere de competitivitate internațională ca urmare a suprataxării aferente energiei din surse regenerabile, fără distincție pentru toate ramurile din activitatea industrială.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE – compatibilitatea cu piața internă
  - Chiar dacă schema specială de compensare ar trebui să constituie ajutor de stat, ea ar fi în mod vădit compatibilă cu piața internă, în conformitate cu dispozițiile privind ajutoarele de stat de la articolul 107 alineatul (3) literele (b) și (c), ținând seama de obiectivul de interes comunitar de protecție a mediului și a climatului care să asigure în același timp o economie europeană durabilă și stabilă.

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Drahtwerk St. Ingbert și alții/Comisia

(Cauza T-275/14)

(2014/C 223/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Germania), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Köln, Germania), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Germania), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Germania), Stahlguss Saar GmbH (St. Ingbert) și Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (reprezenți: S. Altenschmidt și H. Janssen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamantele susțin că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui o acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamantele consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice
  - Reclamantele susțin în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ele susțin în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu ar fi substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamanțele.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat
  - În plus, reclamanțele invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Flachglas Torgau și alții/Comisia

(Cauza T-276/14)

(2014/C 223/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Germania), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Germania) și Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Germania) (reprezenți: S. Altenschmidt și H. Janssen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 în cazul Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxe pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanțele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE
  - Reclamantele susțin că decizia atacată este contrară articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât suprataxa EEG prevăzută în Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și regimul specific de compensare nu ar constitui acordare de resurse de stat sau de resurse controlate de stat. Ansamblul faptelor pertinente pentru calificarea acestor măsuri ar fi fost stabilite în procedura precontencioasă dintre Comisie și Republica Federală Germania. Reclamantele consideră că nu mai exista nicio îndoială pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice într-o procedură în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice

— Reclamantele susțin în această privință că Comisia nu a respectat articolul 108 alineatul (1) TFUE și principiul securității juridice, întrucât a aplicat procedura pentru ajutoare noi în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 în locul procedurii pentru ajutoare existente în temeiul articolului 17 și următoarelor din Regulamentul nr. 659/1999, pentru a verifica evaluarea sa preliminară cu privire la calificarea EEG drept ajutor. În această privință, ele susțin în special că, prin Decizia din 22 mai 2002, Comisia nu a calificat EEG 2000 ca ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru că nu exista niciun transfer de resurse de stat. Modificările aduse EEG 2000 prin EEG 2012 nu ar fi substanțiale în raport cu Decizia Comisiei din 22 mai 2002. Comisia ar fi putut așadar să invoce o modificare de interpretare juridică în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 108 alineatul (1) TFUE, fără a afecta reclamanțele.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiului dreptului de a fi ascultat

— În plus, reclamanțele invocă faptul că pârâta a adoptat decizia atacată fără a oferi în prealabil părților posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1. Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Sabic Polyolefine/Comisia

(Cauza T-279/14)

(2014/C 223/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Sabic Polyolefine GmbH (Gelsenkirchen, Germania) (reprezentanți: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen și T. Woltering, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de inițiere a procedurii oficiale de investigare în ceea ce privește Autorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie,
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) și a articolului 108 TFEU din cauza clasificării eronate a regimului special de compensare.

— Reclamanta susține că decizia de inițiere a procedurii încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE și articolul 108 TFUE, precum și articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾ deoarece suprataxa EEG prevăzută de Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie, denumită în continuare „EEG”) nu constituia o alocare a unor resurse de stat și reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie nu reprezenta o renunțare la resurse de stat.

- Reclamanta susțin în această privință că Comisia și-a întemeiat analiza pe parametri de delimitare noi, incompatibili cu principiile stabilite de jurisprudența anterioară. În special, Comisia a renunțat total la criteriul puterii de dispoziție concrete de care se bucură autoritățile de stat, care este necesar, potrivit unei jurisprudențe constante, pentru a se putea face o clasificare în sensul de resurse de stat și a considerat suficient că legiuitorul național ar influența fluxurile de plăți între particulari și că autoritățile de reglementare ar monitoriza respectarea de către particulari a prevederilor normative.
  - În plus, Comisia este legată de decizia sa prin care nu a clasificat EEG din 2000 drept un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE deoarece nu a existat un transfer de resurse de stat și prin urmare a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat EEG din 2012 ca fiind o schemă de ajutor nouă și implementată în mod nelegal.
  - În plus, Comisia nu a analizat în mod adecvat și, prin urmare, nu a putut constata că excepțiile pentru întreprinderile mari consumatoare de energie sunt justificate potrivit obiectivului, naturii și structurii intrinseci ale EEG din 2012 și nu constituie deci un avantaj selectiv.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a articolelor 18 și 19 din Regulamentul nr. 659/1999 ca urmare a omisiunii de a propune măsuri adecvate.
- Reclamanta invocă în această privință că, la analizarea EEG din 2012, Comisia ar trebui, în orice caz, să fi aplicat procedura pentru ajutoarele existente potrivit articolului 108 alineatul (1) TFUE și articolelor 17-19 din Regulamentul nr. 659/1999 și ar fi trebuit, înainte de a iniția procedura oficială de investigare, să propună Germaniei măsuri adecvate, în loc să expună deținătorii de cote de piață la riscuri economice considerabile din cauza clasificării EEG din 2012 ca fiind un ajutor nou care nu a fost notificat.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat.
- Reclamanta mai susține că, în orice caz, Comisia ar fi trebuit să o asculte înainte de adoptarea unei decizii cu astfel de efecte juridice grave.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe motivarea insuficientă.
- În final, reclamanta invocă faptul că decizia de inițiere nu este motivată suficient în punctele esențiale.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Ineos Manufacturing Deutschland și alții/Comisia

(Cauza T-280/14)

(2014/C 223/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Ineos Manufacturing Deutschland GmbH (Köln, Germania), Ineos Phenol GmbH (Gladbeck, Germania) și Ineos Vinyls Deutschland GmbH (Wilhelmshaven, Germania) (reprezentanți: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen și T. Woltering, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de inițiere a procedurii oficiale de investigare în ceea ce privește Autorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie,
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) și a articolului 108 TFEU din cauza clasificării eronate a regimului special de compensare.
  - Reclamantele susțin că decizia de inițiere a procedurii încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE și articolul 108 TFUE, precum și articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾ deoarece suprataxa EEG prevăzută de Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie, denumită în continuare „EEG”) nu constituia o alocare a unor resurse de stat și reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie nu reprezenta o renunțare la resurse de stat.
  - Reclamantele susțin în această privință că Comisia și-a întemeiat analiza pe parametri de delimitare noi, incompatibili cu principiile stabilite de jurisprudența anterioară. În special, Comisia a renunțat total la criteriul puterii de dispoziție concrete de care se bucură autoritățile de stat, care este necesar, potrivit unei jurisprudențe constante, pentru a se putea face o clasificare în sensul de resurse de stat și a considerat suficient că legiuitorul național ar influența fluxurile de plăți între particulari și că autoritățile de reglementare ar monitoriza respectarea de către particulari a prevederilor normative.
  - În plus, Comisia este legată de decizia sa prin care nu a clasificat EEG din 2000 drept un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE deoarece nu a existat un transfer de resurse de stat și prin urmare a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat EEG din 2012 ca fiind o schemă de ajutor nouă și implementată în mod nelegal.
  - În plus, Comisia nu a analizat în mod adecvat și, prin urmare, nu a putut constata că excepțiile pentru întreprinderile mari consumatoare de energie sunt justificate potrivit obiectivului, naturii și structurii intrinseci ale EEG din 2012 și nu constituie deci un avantaj selectiv.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a articolelor 18 și 19 din Regulamentul nr. 659/1999 ca urmare a omisiunii de a propune măsuri adecvate.
  - Reclamantele invocă în această privință că, la analizarea EEG din 2012, Comisia ar trebui, în orice caz, să fi aplicat procedura pentru ajutoarele existente potrivit articolului 108 alineatul (1) TFUE și articolelor 17-19 din Regulamentul nr. 659/1999 și ar fi trebuit, înainte de a iniția procedura oficială de investigare, să propună Germaniei măsuri adecvate, în loc să expună deținătorii de cote de piață la riscuri economice considerabile din cauza clasificării EEG din 2012 ca fiind un ajutor nou care nu a fost notificat.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat.
  - Reclamantele mai susțin că, în orice caz, Comisia ar fi trebuit să le asculte înainte de adoptarea unei decizii cu astfel de efecte juridice grave.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe motivarea insuficientă.
  - În final, reclamantele invocă faptul că decizia de inițiere nu este motivată suficient în punctele esențiale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Fels-Werke/Comisia

(Cauza T-281/14)

(2014/C 223/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Fels-Werke GmbH (Goslar, Germania) (reprezentanți: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen și T. Woltering, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de inițiere a procedurii oficiale de investigare în ceea ce privește Autorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie,
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) și a articolului 108 TFEU din cauza clasificării eronate a regimului special de compensare.
  - Reclamanta susține că decizia de inițiere a procedurii încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE și articolul 108 TFUE, precum și articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾ deoarece suprataxa EEG prevăzută de Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie, denumită în continuare „EEG”) nu constituia o alocare a unor resurse de stat și reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie nu reprezenta o renunțare la resurse de stat.
  - Reclamanta susține în această privință că Comisia și-a întemeiat analiza pe parametri de delimitare noi, incompatibili cu principiile stabilite de jurisprudența anterioară. În special, Comisia a renunțat total la criteriul puterii de dispoziție concrete de care se bucură autoritățile de stat, care este necesar, potrivit unei jurisprudențe constante, pentru a se putea face o clasificare în sensul de resurse de stat și a considerat suficient că legiuitorul național ar influența fluxurile de plăți între particulari și că autoritățile de reglementare ar monitoriza respectarea de către particulari a prevederilor normative.
  - În plus, Comisia este legată de decizia sa prin care nu a clasificat EEG din 2000 drept un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE deoarece nu a existat un transfer de resurse de stat și prin urmare a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat EEG din 2012 ca fiind o schemă de ajutor nouă și implementată în mod nelegal.
  - În plus, Comisia nu a analizat în mod adecvat și, prin urmare, nu a putut constata că excepțiile pentru întreprinderile mari consumatoare de energie sunt justificate potrivit obiectivului, naturii și structurii intrinseci ale EEG din 2012 și nu constituie deci un avantaj selectiv.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a articolelor 18 și 19 din Regulamentul nr. 659/1999 ca urmare a omisiunii de a propune măsuri adecvate.
  - Reclamanta invocă în această privință că, la analizarea EEG din 2012, Comisia ar trebui, în orice caz, să fi aplicat procedura pentru ajutoarele existente potrivit articolului 108 alineatul (1) TFUE și articolelor 17-19 din Regulamentul nr. 659/1999 și ar fi trebuit, înainte de a iniția procedura oficială de investigare, să propună Germaniei măsuri adecvate, în loc să expună deținătorii de cote de piață la riscuri economice considerabile din cauza clasificării EEG din 2012 ca fiind un ajutor nou care nu a fost notificat.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat.
  - Reclamanta mai susține că, în orice caz, Comisia ar fi trebuit să o consulte înainte de adoptarea unei decizii cu astfel de efecte juridice grave
4. Al patrulea motiv întemeiat pe motivarea insuficientă.
  - În final, reclamanta invocă faptul că decizia de inițiere nu este motivată suficient în punctele esențiale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Achțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Bayer MaterialScience/Comisia**(Cauza T-282/14)**

(2014/C 223/38)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Bayer MaterialScience AG (Leverkusen, Germania) (reprezentanți: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen și T. Woltering, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de inițiere a procedurii oficiale de investigare în ceea ce privește Autorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie,
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) și a articolului 108 TFEU din cauza clasificării eronate a regimului special de compensare.
  - Reclamanta susține că decizia de inițiere a procedurii încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE și articolul 108 TFUE, precum și articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾ deoarece suprataxa EEG prevăzută de Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie, denumită în continuare „EEG”) nu constituia o alocare a unor resurse de stat și reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie nu reprezenta o renunțare la resurse de stat.
  - Reclamanta susține în această privință că Comisia și-a întemeiat analiza pe parametri de delimitare noi, incompatibili cu principiile stabilite de jurisprudența anterioară. În special, Comisia a renunțat total la criteriul puterii de dispoziție concrete de care se bucură autoritățile de stat, care este necesar, potrivit unei jurisprudențe constante, pentru a se putea face o clasificare în sensul de resurse de stat și a considerat suficient că legiuitorul național ar influența fluxurile de plăți între particulari și că autoritățile de reglementare ar monitoriza respectarea de către particulari a prevederilor normative.
  - În plus, Comisia este legată de decizia sa prin care nu a clasificat EEG din 2000 drept un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE deoarece nu a existat un transfer de resurse de stat și prin urmare a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat EEG din 2012 ca fiind o schemă de ajutor nouă și implementată în mod nelegal.
  - În plus, Comisia nu a analizat în mod adecvat și, prin urmare, nu a putut constata că excepțiile pentru întreprinderile mari consumatoare de energie sunt justificate potrivit obiectivului, naturii și structurii intrinseci ale EEG din 2012 și nu constituie deci un avantaj selectiv.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a articolelor 18 și 19 din Regulamentul nr. 659/1999 ca urmare a omisiunii de a propune măsuri adecvate.
  - Reclamanta invocă în această privință că, la analizarea EEG din 2012, Comisia ar trebui, în orice caz, să fi aplicat procedura pentru ajutoarele existente potrivit articolului 108 alineatul (1) TFUE și articolelor 17-19 din Regulamentul nr. 659/1999 și ar fi trebuit, înainte de a iniția procedura oficială de investigare, să propună Germaniei măsuri adecvate, în loc să expună deținătorii de cote de piață la riscuri economice considerabile din cauza clasificării EEG din 2012 ca fiind un ajutor nou care nu a fost notificat.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat.
  - Reclamanta mai susține că, în orice caz, Comisia ar fi trebuit să o asculte înainte de adoptarea unei decizii cu astfel de efecte juridice grave

4. Al patrulea motiv întemeiat pe motivarea insuficientă.

— În final, reclamanta invocă faptul că decizia de inițiere nu este motivată suficient în punctele esențiale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

A acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Advansa și alții/Comisia

(Cauza T-283/14)

(2014/C 223/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Advansa GmbH (Hamm, Germania), Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ibbenbüren, Germania), Aurubis AG (Hamburg, Germania), CABB GmbH (Gersthofen, Germania), CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Bitterfeld-Wolfen, Germania), CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Bitterfeld-Wolfen), Clariant Produkte (Germania) GmbH (Frankfurt am Main, Germania), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Germania), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Stade, Germania), Dralon GmbH (Dormagen, Germania), Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG (Neumünster, Germania), Hahl Filaments GmbH (Munderkingen, Germania), ISP Marl GmbH (Marl, Germania), Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Bad Soden am Taunus, Germania), Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Bad Soden am Taunus), Nabaltec AG (Schwandorf, Germania), Siltronic AG (München, Germania), Trevira GmbH (Bobingen, Germania), Wacker Chemie AG (München, Germania) și Westfalen Industriegase GmbH (Münster, Germania) (reprezentanți: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen și T. Woltering)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de inițiere a procedurii oficiale de investigare în ceea ce privește Autorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie,
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) și a articolului 108 TFEU din cauza clasificării eronate a regimului special de compensare.
  - Reclamantele susțin că decizia de inițiere a procedurii încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE și articolul 108 TFUE, precum și articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾ deoarece suprataxa EEG prevăzută de Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie, denumită în continuare „EEG”) nu constituia o alocare a unor resurse de stat și reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie nu reprezenta o renunțare la resurse de stat.
  - Reclamantele susțin în această privință că Comisia și-a întemeiat analiza pe parametri de delimitare noi, incompatibili cu principiile stabilite de jurisprudența anterioară. În special, Comisia a renunțat total la criteriul puterii de dispoziție concrete de care se bucură autoritățile de stat, care este necesar, potrivit unei jurisprudențe constante, pentru a se putea face o clasificare în sensul de resurse de stat și a considerat suficient că legiuitorul național ar influența fluxurile de plăți între particulari și că autoritățile de reglementare ar monitoriza respectarea de către particulari a prevederilor normative.

- În plus, Comisia este legată de decizia sa prin care nu a clasificat EEG din 2000 drept un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE deoarece nu a existat un transfer de resurse de stat și prin urmare a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat EEG din 2012 ca fiind o schemă de ajutor nouă și implementată în mod nelegal.
  - În plus, Comisia nu a analizat în mod adecvat și, prin urmare, nu a putut constata că excepțiile pentru întreprinderile mari consumatoare de energie sunt justificate potrivit obiectivului, naturii și structurii intrinseci ale EEG din 2012 și nu constituie deci un avantaj selectiv.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a articolelor 18 și 19 din Regulamentul nr. 659/1999 ca urmare a omisiunii de a propune măsuri adecvate.
- Reclamantele invocă în această privință că, la analizarea EEG din 2012, Comisia ar trebui, în orice caz, să fi aplicat procedura pentru ajutoarele existente potrivit articolului 108 alineatul (1) TFUE și articolelor 17-19 din Regulamentul nr. 659/1999 și ar fi trebuit, înainte de a iniția procedura oficială de investigare, să propună Germaniei măsuri adecvate, în loc să expună deținătorii de cote de piață la riscuri economice considerabile din cauza clasificării EEG din 2012 ca fiind un ajutor nou care nu a fost notificat
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat.
- Reclamantele mai susțin că, în orice caz, Comisia ar fi trebuit să le asculte înainte de adoptarea unei decizii cu astfel de efecte juridice grave.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe motivarea insuficientă.
- În final, reclamantele invocă faptul că decizia de inițiere nu este motivată suficient în punctele esențiale.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – *Wirtschaftsvereinigung Stahl* și alții/Comisia

(Cauza T-285/14)

(2014/C 223/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: *Wirtschaftsvereinigung Stahl* (Düsseldorf, Germania), Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn), BGH Edelstahl Freital GmbH (Freital), BGH Edelstahl Siegen GmbH (Siegen), BGH Edelstahl Lippendorf GmbH (Lippendorf), Buderus Edelstahl Schmiedetechnik GmbH (Wetzlar), ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH (Riesa), Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edelstähle (Witten), Outokumpu Nirosta GmbH (Krefeld), Peiner Träger GmbH (Peine), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg), ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Andernach), ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen), Pruna Betreiber GmbH (Grünwald), ThyssenKrupp Gerlach GmbH (Homburg), ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH (Hagen), Salzgitter Mannesmann Rohr Sachsen GmbH (Zeithain), HSP Hoesch Spundwand und Profil GmbH (Dortmund), Salzgitter Mannesmann Grobblech GmbH (Mülheim an der Ruhr), Mülheim Pipecoatings GmbH (Mülheim an der Ruhr), Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes Deutschland GmbH (Remscheid), Salzgitter Hydroforming GmbH & Co. KG (Crimmitschau), Salzgitter Mannesmann Line Pipe GmbH (Siegen), Ilsenburger Grobblech GmbH (Ilsenburg) (reprezentanți: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler și T. Woltering, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei din 18 decembrie 2013 prin care pârâta a inițiat procedura oficială de examinare în cauza „Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, ajutor pentru sprijinirea energiei electrice din surse regenerabile și prelevarea unui EEG redus pentru marii consumatori de energie” (JO C 37/73 din 7 februarie 2014);
- conexarea prezentei proceduri cu cea din acțiune formulată de Germania (21 martie 2014) în vederea anulării deciziei atacate;

cu titlu subsidiar, anexarea la dosar a actelor din procedura inițiată prin acțiunea Republicii Federale Germania;

— obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă nouă motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa unui avantaj

— Reclamantele susțin că regimul special de compensare prevăzut de legea germană privind prioritatea acordată energiilor regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – denumită în continuare „EEG”) nu ar aduce niciun avantaj întreprinderilor cu consum mare de energie din siderurgie în general și reclamantelor nr. 2-nr. 24 în special.

2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unui avantaj selectiv

— Reclamantele susțin că regimul special de compensare nu le-ar aduce *a fortiori* niciun avantaj selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

3. Al treilea motiv întemeiat pe nerecurgerea la resursele de stat

— Reclamantele susțin că regimul special de compensare nu ar fi un ajutor „acordat de state sau prin intermediul resurselor de stat”.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe inexistența unei denaturări a concurenței

— Reclamantele susțin că regimul special de compensare nu ar denatura nici concurența în cadrul Uniunii Europene.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe inexistența unei afectări a schimburilor comerciale dintre statele membre

— Reclamantele observă că regimul special de compensare nu afectează nici schimburile comerciale dintre statele membre.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe faptul că înlăturarea sau reducerea substanțială a regimului special de compensare ar încălca drepturile fundamentale ale reclamantelor

— Reclamantele susțin că faptul de a califica regimul special de compensare drept ajutor sau de a-l reduce substanțial nu doar ar depăși limitele articolului 107 TFUE, pe care Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit-o în mod clar, ci ar încălca de asemenea cerința fundamentală privind echitatea materială în repartizarea sarcinilor. Înlăturarea sau reducerea substanțială a regimului special de compensare ar încălca așadar drepturile fundamentale ale reclamantelor, inclusiv ale celor pe care le au în temeiul Cartei drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe faptul că regimul special de compensare este acoperit de Decizia Comisiei din 22 mai 2002

— Reclamantele susțin că, în decizia din 22 mai 2002, Comisia a constatat în mod expres că EEG și „regimurile de compensare” aferente nu îndeplinesc criteriile unui ajutor⁽¹⁾. Această decizie ar viza și regimul special de compensare.

8. Al optulea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o examinare preliminară insuficientă

— Potrivit reclamantelor, Comisia nu a examinat suficient și, prin urmare, nu a remarcat că regimurile de excepție prevăzute pentru întreprinderile cu consum mare de energie sunt justificate de obiectul, de natura și de structura internă a EEG și nu constituie așadar un avantaj selectiv.

9. Al nouălea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat

— Reclamantele susțin că Comisia ar fi trebuit în orice caz să le asculte înainte de a adopta o decizie care produce efecte juridice de o asemenea amploare.

⁽¹⁾ Scrisoarea Comisiei din 22 mai 2002, C (2002) 1887 fin./Ajutorul de stat NN 27/2000 – Germania.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik/Comisia**(Cauza T-286/14)**

(2014/C 223/41)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme și T. Wielsch)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii oficiale prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE împotriva Republicii Federale Germania în privința sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și a reducerii suprataxei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie, Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), în măsura în care se referă la reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unei favorizări în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
  - Reclamanta susține că reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie, pe care o prevede Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”), nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această privință, reclamanta arată că întreprinderile mari consumatoare de energie nu sunt favorizate prin această reglementare. Regimul specific de compensare este mai degrabă o compensație pentru sarcinile extraordinare care revin în mare măsură reclamantei și altor întreprinderi similare în cadrul sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și contribuie la restabilirea competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie, care au fost, inițial, afectate în mod considerabil prin suprataxa EEG.
2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unor resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
  - Reclamanta susține totodată că regimul specific de compensare nu reprezintă o măsură „acordată de stat sau prin intermediul resurselor de stat”. Reclamanta arată în această privință că suprataxa EEG în sine nu reprezintă o resursă de stat și, prin urmare, nici o renunțare la această resursă, prin intermediul regimului specific de compensare, nu reprezintă o măsură acordată din resurse de stat.
  - Potrivit reclamantei, suprataxa EEG nu este percepută, gestionată sau distribuită de stat sau de un organism public sau privat desemnat sau instituit de stat. Suprataxa EEG poate fi percepută, mai degrabă, în mod direct de operatorii de sisteme de transport de energie electrică în temeiul unei acțiuni civile corespunzătoare. Suprataxa EEG nu revine bugetului de stat, astfel încât regimul specific de compensare nu reduce nicidecum, direct sau indirect, veniturile la buget.
  - Potrivit reclamantei, fondurile EEG nici nu ar fi la dispoziția statului. În plus, nu există un control de stat asupra fondurilor EEG, precum controalele pe care le desfășoară Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) sau Bundesnetzagentur.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Schaeffler Technologies/Comisia**(Cauza T-287/14)**

(2014/C 223/42)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG (Herzogenaurach, Germania) (reprezențanți: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme și T. Wielsch)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii oficiale prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE împotriva Republicii Federale Germania în privința sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și a reducerii suprataxei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie, Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), în măsura în care se referă la reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unei favorizări în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
  - Reclamanta susține că reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie, pe care o prevede Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”), nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această privință, reclamanta arată că întreprinderile mari consumatoare de energie nu sunt favorizate prin această reglementare. Regimul specific de compensare este mai degrabă o compensație pentru sarcinile extraordinare care revin în mare măsură reclamantei și altor întreprinderi similare în cadrul sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și contribuie la restabilirea competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie, care au fost, inițial, afectate în mod considerabil prin suprataxa EEG.
2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unor resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
  - Reclamanta susține totodată că regimul specific de compensare nu reprezintă o măsură „acordată de stat sau prin intermediul resurselor de stat”. Reclamanta arată în această privință că suprataxa EEG în sine nu reprezintă o resursă de stat și, prin urmare, nici o renunțare la această resursă, prin intermediul regimului specific de compensare, nu reprezintă o măsură acordată din resurse de stat.
  - Potrivit reclamantei, suprataxa EEG nu este percepută, gestionată sau distribuită de stat sau de un organism public sau privat desemnat sau instituit de stat. Suprataxa EEG poate fi percepută, mai degrabă, în mod direct de operatorii de sisteme de transport de energie electrică în temeiul unei acțiuni civile corespunzătoare. Suprataxa EEG nu revine bugetului de stat, astfel încât regimul specific de compensare nu reduce nicidecum, direct sau indirect, veniturile la buget.
  - Potrivit reclamantei, fondurile EEG nici nu ar fi la dispoziția statului. În plus, nu există un control de stat asupra fondurilor EEG, precum controalele pe care le desfășoară Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) sau Bundesnetzagentur.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Energiewerke Nord/Comisia**(Cauza T-288/14)**

(2014/C 223/43)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Energiewerke Nord GmbH (Rubenow, Germania) (reprezenți: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme și T. Wielsch)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii oficiale prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE împotriva Republicii Federale Germania în privința sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și a reducerii suprataxei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie, Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), în măsura în care se referă la reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unei favorizări în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
  - Reclamanta susține că reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie, pe care o prevede Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”), nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această privință, reclamanta arată că întreprinderile mari consumatoare de energie nu sunt favorizate prin această reglementare. Regimul specific de compensare este mai degrabă o compensație pentru sarcinile extraordinare care revin în mare măsură reclamantei și altor întreprinderi similare în cadrul sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și contribuie la restabilirea competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie, care au fost, inițial, afectate în mod considerabil prin suprataxa EEG.
2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unor resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
  - Reclamanta susține totodată că regimul specific de compensare nu reprezintă o măsură „acordată de stat sau prin intermediul resurselor de stat”. Reclamanta arată în această privință că suprataxa EEG în sine nu reprezintă o resursă de stat și, prin urmare, nici o renunțare la această resursă, prin intermediul regimului specific de compensare, nu reprezintă o măsură acordată din resurse de stat.
  - Potrivit reclamantei, suprataxa EEG nu este percepută, gestionată sau distribuită de stat sau de un organism public sau privat desemnat sau instituit de stat. Suprataxa EEG poate fi percepută, mai degrabă, în mod direct de operatorii de sisteme de transport de energie electrică în temeiul unei acțiuni civile corespunzătoare. Suprataxa EEG nu revine bugetului de stat, astfel încât regimul specific de compensare nu reduce nicidecum, direct sau indirect, veniturile la buget.
  - Potrivit reclamantei, fondurile EEG nici nu ar fi la dispoziția statului. În plus, nu există un control de stat asupra fondurilor EEG, precum controalele pe care le desfășoară Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) sau Bundesnetzagentur.

Ațiune introdusă la 2 mai 2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg și alții/Comisia**(Cauza T-289/14)**

(2014/C 223/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: H-O-T Servicecenter Nürnberg GmbH (Nürnberg, Germania), H-O-T Servicecenter Schmölln GmbH & Co. KG (Schmölln), H-O-T Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG (Memmingerberg), EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Nürnberg) (reprezentanți: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler și T. Woltering, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei din 18 decembrie 2013 prin care pârâta a inițiat procedura oficială de examinare în cauza „Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) – Germania, ajutor pentru sprijinirea energiei electrice din surse regenerabile și prelevarea unui EEG redus pentru marii consumatori de energie” (JO C 37/73 din 7 februarie 2014);
- conexarea prezentei proceduri cu cea din acțiune formulată de Germania (21 martie 2014) în vederea anulării deciziei atacate;
cu titlu subsidiar, anexarea la dosar a actelor din procedura inițiată prin acțiunea Republicii Federale Germania;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă zece motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa unui avantaj
  - Reclamantele susțin că regimul special de compensare prevăzut de legea germană privind prioritatea acordată energiilor regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – denumită în continuare „EEG”) nu ar aduce niciun avantaj întreprinderilor cu consum mare de energie din sectorul călirii și al plăcii în general și reclamantelor în special.
2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unui avantaj selectiv
  - Reclamantele susțin că regimul special de compensare nu le-ar aduce *a fortiori* niciun avantaj selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
3. Al treilea motiv întemeiat pe nerecurgerea la resursele de stat
  - Reclamantele susțin că regimul special de compensare nu ar fi un ajutor „acordat de state sau prin intermediul resurselor de stat” în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe inexistența unei denaturări a concurenței
  - Reclamantele susțin că regimul special de compensare nu ar denatura concurența în cadrul Uniunii Europene.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe inexistența unei afectări a schimburilor comerciale dintre statele membre
  - Reclamantele observă că regimul special de compensare nu ar afecta nici schimburile comerciale dintre statele membre.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe faptul că înlăturarea sau reducerea substanțială a regimului special de compensare ar încălca drepturile fundamentale ale reclamantelor
  - Reclamantele susțin că faptul de a califica regimul special de compensare drept ajutor sau de a-l reduce substanțial nu doar ar depăși limitele articolului 107 TFUE, pe care Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit-o în mod clar, ci ar încălca de asemenea cerința fundamentală privind echitatea materială în repartizarea sarcinilor. Înlăturarea sau reducerea substanțială a regimului special de compensare ar încălca așadar drepturile fundamentale ale reclamantelor, inclusiv ale celor pe care le au în temeiul Cartei drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe faptul că regimul special de compensare este acoperit de Decizia Comisiei din 22 mai 2002
  - Reclamantele susțin că, în decizia din 22 mai 2002, Comisia a constatat în mod expres că EEG și „regimurile de compensare” aferente nu îndeplinesc criteriile unui ajutor ⁽¹⁾. Această decizie ar viza și regimul special de compensare.
8. Al optulea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o examinare preliminară insuficientă
  - Potrivit reclamantelor, Comisia nu a examinat suficient și, prin urmare, nu a remarcat că regimurile de excepție prevăzute pentru întreprinderile cu consum mare de energie sunt justificate de obiectul, de natura și de structura internă a EEG și nu constituie așadar un avantaj selectiv.
9. Al nouălea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat
  - Reclamantele susțin că Comisia ar fi trebuit în orice caz să le asculte înainte de a adopta o decizie care produce efecte juridice de o asemenea amploare.
10. Al zecelea motiv întemeiat pe o motivare insuficientă
  - În sfârșit, reclamantele susțin că părțile esențiale ale deciziei de inițiere ar fi insuficient motivate.

⁽¹⁾ Scrisoarea Comisiei din 22 mai 2002, C (2002) 1887 fin./Ajutorul de stat NN 27/2000 – Germania.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – egeplast international/Comisia

(Cauza T-291/14)

(2014/C 223/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: egeplast international GmbH (Greven, Germania) (reprezentant: A. Rosenfeld, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2013) 4424 final a Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 privind ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Germania, Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență următoarele motive.

1. Lipsa favorizării în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
  - Reclamanta invocă faptul că schema specială de compensare din Legea germană privind prioritatea acordată energiei din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien, denumită în continuare „Legea EEG”) nu ar favoriza reclamanta în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, ci numai ar atenua o sarcină grea asupra competitivității reclamantei, care nu ar fi fost impusă decât prin instituirea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile. Această schemă ar compensa parțial un dezavantaj, fără să aducă un avantaj.
2. Lipsa selectivității
  - Reclamanta susține că, nefiind limitată la anumite întreprinderi sau anumite sectoare de producție, schema specială de compensare nu ar fi selectivă. Și în practică, tipurile de utilizatori care au beneficiat de schema de compensare ar fi la fel de diversificate. Schema în cauză s-ar integra fără probleme în Legea EEG din 2012 și ar permite un regim de sarcini inerent sistemului aferent energiei din surse regenerabile.

3. Lipsa resurselor de stat sau imputabile statului

- În continuare, reclamanta susține că veniturile din suprataxa aferentă energiei din surse regenerabile nu ar fi din resurse de stat sau imputabile statului. Suprataxa ar permite plata creanței de drept civil ca rambursare a cheltuielilor suportate pentru comercializarea energiei electrice pe care operatorii rețelei de transport și de sistem (denumiți în continuare „OTS”) ar putea să o invoce împotriva furnizorilor de electricitate. Cuantumul suprataxei ar fi stabilit de OTS fără nicio intervenție a statului. Competențele recunoscute Bundesnetzagentur (Agenția Federală a Rețelelor) ar servi numai controlului legalității stabilirii de către OTS a cuantumului suprataxei. Acestea nu ar conferi Bundesnetzagentur nici dreptul de control permanent, nici puterea de a dispune de veniturile obținute din această suprataxare.

4. Inexistența denaturării concurenței și a afectării schimburilor comerciale

- Reclamanta susține că din cauza caracterului nestatal al veniturilor obținute din suprataxare, plafonările suprataxei aferente energiei din surse regenerabile nu ar constitui o renunțare la veniturile de stat. Lipsa renunțării ar rezulta și din faptul că diminuarea eventuală a veniturilor plătite în contul suprataxei ar fi compensată prin intermediul unor resurse private, printr-o creștere a suprataxei aplicate consumatorilor finali neprivilegiați.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Klemme/Comisia

(Cauza T-294/14)

(2014/C 223/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Klemme AG (Lutherstadt Eisleben, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme și T. Wielsch)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii oficiale prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE împotriva Republicii Federale Germania în privința sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și a reducerii suprataxei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie, Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), în măsura în care se referă la reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unei favorizări în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține că reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie, pe care o prevede Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”), nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această privință, reclamanta arată că întreprinderile mari consumatoare de energie nu sunt favorizate prin această reglementare. Regimul specific de compensare este mai degrabă o compensație pentru sarcinile extraordinare care revin în mare măsură reclamantei și altor întreprinderi similare în cadrul sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și contribuie la restabilirea competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie, care au fost, inițial, afectate în mod considerabil prin suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unor resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține totodată că regimul specific de compensare nu reprezintă o măsură „acordată de stat sau prin intermediul resurselor de stat”. Reclamanta arată în această privință că suprataxa EEG în sine nu reprezintă o resursă de stat și, prin urmare, nici o renunțare la această resursă, prin intermediul regimului specific de compensare, nu reprezintă o măsură acordată din resurse de stat.
- Potrivit reclamantei, suprataxa EEG nu este percepută, gestionată sau distribuită de stat sau de un organism public sau privat desemnat sau instituit de stat. Suprataxa EEG poate fi percepută, mai degrabă, în mod direct de operatorii de sisteme de transport de energie electrică în temeiul unei acțiuni civile corespunzătoare. Suprataxa EEG nu revine bugetului de stat, astfel încât regimul specific de compensare nu reduce nicidecum, direct sau indirect, veniturile la buget.
- Potrivit reclamantei, fondurile EEG nici nu ar fi la dispoziția statului. În plus, nu există un control de stat asupra fondurilor EEG, precum controalele pe care le desfășoară Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) sau Bundesnetzagentur.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Autoneum Germany/Comisia

(Cauza T-295/14)

(2014/C 223/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Autoneum Germany GmbH (Roßdorf, Germania) (reprezențanți: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme și T. Wielsch)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii oficiale prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE împotriva Republicii Federale Germania în privința sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și a reducerii supratexei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie, Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), în măsura în care se referă la reducerea supratexei EEG pentru marii consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unei favorizări în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține că reducerea supratexei EEG pentru marii consumatori de energie, pe care o prevede Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”), nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această privință, reclamanta arată că întreprinderile mari consumatoare de energie nu sunt favorizate prin această reglementare. Regimul specific de compensare este mai degrabă o compensație pentru sarcinile extraordinare care revin în mare măsură reclamantei și altor întreprinderi similare în cadrul sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și contribuie la restabilirea competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie, care au fost, inițial, afectate în mod considerabil prin suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unor resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține totodată că regimul specific de compensare nu reprezintă o măsură „acordată de stat sau prin intermediul resurselor de stat”. Reclamanta arată în această privință că suprataxa EEG în sine nu reprezintă o resursă de stat și, prin urmare, nici o renunțare la această resursă, prin intermediul regimului specific de compensare, nu reprezintă o măsură acordată din resurse de stat.
- Potrivit reclamantei, suprataxa EEG nu este percepută, gestionată sau distribuită de stat sau de un organism public sau privat desemnat sau instituit de stat. Suprataxa EEG poate fi percepută, mai degrabă, în mod direct de operatorii de sisteme de transport de energie electrică în temeiul unei acțiuni civile corespunzătoare. Suprataxa EEG nu revine bugetului de stat, astfel încât regimul specific de compensare nu reduce nicidecum, direct sau indirect, veniturile la buget.
- Potrivit reclamantei, fondurile EEG nici nu ar fi la dispoziția statului. În plus, nu există un control de stat asupra fondurilor EEG, precum controalele pe care le desfășoară Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) sau Bundesnetzagentur.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Erbslöh/Comisia

(Cauza T-296/14)

(2014/C 223/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Erbslöh AG (Velbert, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme și T. Wielsch)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii oficiale prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE împotriva Republicii Federale Germania în privința sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și a reducerii supratexei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie, Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), în măsura în care se referă la reducerea supratexei EEG pentru marii consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unei favorizări în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține că reducerea supratexei EEG pentru marii consumatori de energie, pe care o prevede Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”), nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această privință, reclamanta arată că întreprinderile mari consumatoare de energie nu sunt favorizate prin această reglementare. Regimul specific de compensare este mai degrabă o compensație pentru sarcinile extraordinare care revin în mare măsură reclamantei și altor întreprinderi similare în cadrul sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și contribuie la restabilirea competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie, care au fost, inițial, afectate în mod considerabil prin suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unor resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține totodată că regimul specific de compensare nu reprezintă o măsură „acordată de stat sau prin intermediul resurselor de stat”. Reclamanta arată în această privință că suprataxa EEG în sine nu reprezintă o resursă de stat și, prin urmare, nici o renunțare la această resursă, prin intermediul regimului specific de compensare, nu reprezintă o măsură acordată din resurse de stat.
- Potrivit reclamantei, suprataxa EEG nu este percepută, gestionată sau distribuită de stat sau de un organism public sau privat desemnat sau instituit de stat. Suprataxa EEG poate fi percepută, mai degrabă, în mod direct de operatorii de sisteme de transport de energie electrică în temeiul unei acțiuni civile corespunzătoare. Suprataxa EEG nu revine bugetului de stat, astfel încât regimul specific de compensare nu reduce nicidecum, direct sau indirect, veniturile la buget.
- Potrivit reclamantei, fondurile EEG nici nu ar fi la dispoziția statului. În plus, nu există un control de stat asupra fondurilor EEG, precum controalele pe care le desfășoară Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) sau Bundesnetzagentur.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Walter Klein/Comisia

(Cauza T-297/14)

(2014/C 223/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Walter Klein GmbH & Co. KG (Wuppertal, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme und T. Wielsch)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii oficiale prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE împotriva Republicii Federale Germania în privința sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și a reducerii suprataxei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie, Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), în măsura în care se referă la reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unei favorizări în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține că reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie, pe care o prevede Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”), nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această privință, reclamanta arată că întreprinderile mari consumatoare de energie nu sunt favorizate prin această reglementare. Regimul specific de compensare este mai degrabă o compensație pentru sarcinile extraordinare care revin în mare măsură reclamantei și altor întreprinderi similare în cadrul sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și contribuie la restabilirea competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie, care au fost, inițial, afectate în mod considerabil prin suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unor resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
- Reclamanta susține totodată că regimul specific de compensare nu reprezintă o măsură „acordată de stat sau prin intermediul resurselor de stat”. Reclamanta arată în această privință că suprataxa EEG în sine nu reprezintă o resursă de stat și, prin urmare, nici o renunțare la această resursă, prin intermediul regimului specific de compensare, nu reprezintă o măsură acordată din resurse de stat.
  - Potrivit reclamantei, suprataxa EEG nu este percepută, gestionată sau distribuită de stat sau de un organism public sau privat desemnat sau instituit de stat. Suprataxa EEG poate fi percepută, mai degrabă, în mod direct de operatorii de sisteme de transport de energie electrică în temeiul unei acțiuni civile corespunzătoare. Suprataxa EEG nu revine bugetului de stat, astfel încât regimul specific de compensare nu reduce nicidecum, direct sau indirect, veniturile la buget.
  - Potrivit reclamantei, fondurile EEG nici nu ar fi la dispoziția statului. În plus, nu există un control de stat asupra fondurilor EEG, precum controalele pe care le desfășoară Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) sau Bundesnetzagentur.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Erbslöh Aluminium/Comisia

(Cauza T-298/14)

(2014/C 223/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Erbslöh Aluminium GmbH (Velbert, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme și T. Wielsch)

Pârât: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii oficiale prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE împotriva Republicii Federale Germania în privința sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și a reducerii supratexei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie, Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), în măsura în care se referă la reducerea supratexei EEG pentru marii consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unei favorizări în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține că reducerea supratexei EEG pentru marii consumatori de energie, pe care o prevede Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”), nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această privință, reclamanta arată că întreprinderile mari consumatoare de energie nu sunt favorizate prin această reglementare. Regimul specific de compensare este mai degrabă o compensație pentru sarcinile extraordinare care revin în mare măsură reclamantei și altor întreprinderi similare în cadrul sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și contribuie la restabilirea competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie, care au fost, inițial, afectate în mod considerabil prin suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unor resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține totodată că regimul specific de compensare nu reprezintă o măsură „acordată de stat sau prin intermediul resurselor de stat”. Reclamanta arată în această privință că suprataxa EEG în sine nu reprezintă o resursă de stat și, prin urmare, nici o renunțare la această resursă, prin intermediul regimului specific de compensare, nu reprezintă o măsură acordată din resurse de stat.
- Potrivit reclamantei, suprataxa EEG nu este percepută, gestionată sau distribuită de stat sau de un organism public sau privat desemnat sau instituit de stat. Suprataxa EEG poate fi percepută, mai degrabă, în mod direct de operatorii de sisteme de transport de energie electrică în temeiul unei acțiuni civile corespunzătoare. Suprataxa EEG nu revine bugetului de stat, astfel încât regimul specific de compensare nu reduce nicidecum, direct sau indirect, veniturile la buget.
- Potrivit reclamantei, fondurile EEG nici nu ar fi la dispoziția statului. În plus, nu există un control de stat asupra fondurilor EEG, precum controalele pe care le desfășoară Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) sau Bundesnetzagentur.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Fricopan Back/Comisia

(Cauza T-300/14)

(2014/C 223/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Fricopan Back GmbH Immekath (Klötze, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme și T. Wielsch)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii oficiale prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE împotriva Republicii Federale Germania în privința sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și a reducerii suprataxei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie, Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), în măsura în care se referă la reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unei favorizări în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține că reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie, pe care o prevede Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”), nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această privință, reclamanta arată că întreprinderile mari consumatoare de energie nu sunt favorizate prin această reglementare. Regimul specific de compensare este mai degrabă o compensație pentru sarcinile extraordinare care revin în mare măsură reclamantei și altor întreprinderi similare în cadrul sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și contribuie la restabilirea competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie, care au fost, inițial, afectate în mod considerabil prin suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unor resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține totodată că regimul specific de compensare nu reprezintă o măsură „acordată de stat sau prin intermediul resurselor de stat”. Reclamanta arată în această privință că suprataxa EEG în sine nu reprezintă o resursă de stat și, prin urmare, nici o renunțare la această resursă, prin intermediul regimului specific de compensare, nu reprezintă o măsură acordată din resurse de stat.
- Potrivit reclamantei, suprataxa EEG nu este percepută, gestionată sau distribuită de stat sau de un organism public sau privat desemnat sau instituit de stat. Suprataxa EEG poate fi percepută, mai degrabă, în mod direct de operatorii de sisteme de transport de energie electrică în temeiul unei acțiuni civile corespunzătoare. Suprataxa EEG nu revine bugetului de stat, astfel încât regimul specific de compensare nu reduce nicidecum, direct sau indirect, veniturile la buget.
- Potrivit reclamantei, fondurile EEG nici nu ar fi la dispoziția statului. În plus, nu există un control de stat asupra fondurilor EEG, precum controalele pe care le desfășoară Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) sau Bundesnetzagentur.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Michelin Reifenwerke/Comisia

(Cauza T-301/14)

(2014/C 223/52)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA (Karlsruhe, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme și T. Wielsch)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 18 decembrie 2013 de deschidere a procedurii oficiale prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE împotriva Republicii Federale Germania în privința sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și a reducerii suprataxei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie, Ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), în măsura în care se referă la reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unei favorizări în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

- Reclamanta susține că reducerea suprataxei EEG pentru marii consumatori de energie, pe care o prevede Legea privind acordarea de prioritate surselor regenerabile de energie (denumită în continuare „EEG”), nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În această privință, reclamanta arată că întreprinderile mari consumatoare de energie nu sunt favorizate prin această reglementare. Regimul specific de compensare este mai degrabă o compensație pentru sarcinile extraordinare care revin în mare măsură reclamantei și altor întreprinderi similare în cadrul sprijinului pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și contribuie la restabilirea competitivității întreprinderilor mari consumatoare de energie, care au fost, inițial, afectate în mod considerabil prin suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența unor resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE
  - Reclamanta susține totodată că regimul specific de compensare nu reprezintă o măsură „acordată de stat sau prin intermediul resurselor de stat”. Reclamanta arată în această privință că suprataxa EEG în sine nu reprezintă o resursă de stat și, prin urmare, nici o renunțare la această resursă, prin intermediul regimului specific de compensare, nu reprezintă o măsură acordată din resurse de stat.
  - Potrivit reclamantei, suprataxa EEG nu este percepută, gestionată sau distribuită de stat sau de un organism public sau privat desemnat sau instituit de stat. Suprataxa EEG poate fi percepută, mai degrabă, în mod direct de operatorii de sisteme de transport de energie electrică în temeiul unei acțiuni civile corespunzătoare. Suprataxa EEG nu revine bugetului de stat, astfel încât regimul specific de compensare nu reduce nicicum, direct sau indirect, veniturile la buget.
  - Potrivit reclamantei, fondurile EEG nici nu ar fi la dispoziția statului. În plus, nu există un control de stat asupra fondurilor EEG, precum controalele pe care le desfășoară Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) sau Bundesnetzagentur.
3. — @@
4. Al doilea motiv întemeiat pe @@[de enunțat motivul]
  - @@
5. Al treilea motiv întemeiat pe @@[de enunțat motivul]
  - @@

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Buderus Guss/Comisia

(Cauza T-302/14)

(2014/C 223/53)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Buderus Guss GmbH (Breidenbach, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte D. Greinacher, J. Martin și B. Scholtka)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 primul paragraf TFUE, a Deciziei din 18 decembrie 2013 a Comisiei [Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)] (JO 2014, C 37, p. 73, 7.02.2014) de inițiere împotriva Republicii Federale Germania a unei proceduri oficiale de investigare în ceea ce privește sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile și din gaze de mină potrivit Legii germane revizuite privind energia din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și limitarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile (denumită în continuare „suprataxa EEG”) pentru întreprinderile mari consumatoare de energie, în măsura în care Comisia a calificat schema de compensare specială prevăzută la articolele 40 și 41 din EEG drept ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE

Potrivit reclamantei, Comisia a calificat în mod eronat drept ajutor de stat sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile prin intermediul sistemului de suprataxare și schema de compensare specială având ca obiect limitarea suprataxei EEG și, prin urmare, nu ar fi trebuit să inițieze procedura oficială de investigare.

- Reclamanta arată în acest context că, în cadrul evaluării preliminare a aspectului dacă schema de compensare specială constituie ajutor, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere, deoarece, ca excepție de la principiul suprataxei EEG, schema de compensare specială nu ar oferi niciun avantaj de care întreprinderile mari consumatoare de energie, nu ar fi beneficiat în condiții normale de piață.

- Reclamanta susține în continuare că nu ar fi afectată nicio resursă statală. Dat fiind că veniturile provenite din suprataxa EEG nu constituie resurse statale, nici schema excepțională prevăzută pentru întreprinderile mari consumatoare de energie nu ar afecta resurse statale.
- Reclamanta arată de asemenea că schema de compensare specială nu denaturează nici concurența. Acesta doar stabilește condițiile de concurență care ar exista fără suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime

Reclamanta susține deopotrivă că, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia ar fi încălcat și principiul încrederii legitime. Reglementarea germană de sprijinire a energiei din surse regenerabile ar fi făcut deja obiectul unei investigații aprofundate în conformitate cu legislația privind ajutoarele de stat. În urma acestei investigații, Comisia ar fi concluzionat în 2002 că respectiva reglementare nu implica un transfer de resurse statale. Dat fiind că EEG din 2012 nu conține, din acest punct de vedere, nicio modificare substanțială în raport cu situația juridică anterioară, operatorii economici în cauză nu ar trebui să se aștepte la o nouă investigație, ci la menținerea reglementării existente.

3. Al treilea motiv întemeiat pe un abuz de putere

În sfârșit, reclamanta consideră că Comisia a abuzat de puterea de apreciere care îi este conferită de articolele 107 TFUE și 108 TFUE. Prin inițierea procedurii de investigare Comisia ar urmări în principal obiectivul fundamental de armonizare a ajutorului pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile. Acest obiectiv fundamental ar figura deopotrivă în noul proiect de Linii directoare privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și pentru energie, în care Comisia ar stabili pentru prima oară norme detaliate pentru sprijinirea energiei electrice din surse regenerabile. Or, pentru a realiza o armonizare, Comisia ar trebui să urmeze procedura prevăzută în acest scop la articolele 116 TFUE și 117 TFUE.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Polyblend/Comisia

(Cauza T-303/14)

(2014/C 223/54)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Polyblend GmbH (Bad Sobernheim, Germania) (reprezentați: Rechtsanwälte D. Greinacher, J. Martin și B. Scholtka)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 primul paragraf TFUE, a Deciziei din 18 decembrie 2013 a Comisiei [Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)] (JO 2014, C 37, p. 73, 7.02.2014) de inițiere împotriva Republicii Federale Germania a unei proceduri oficiale de investigare în ceea ce privește sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile și din gaze de mină potrivit Legii germane revizuite privind energia din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și limitarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile (denumită în continuare „suprataxa EEG”) pentru întreprinderile mari consumatoare de energie, în măsura în care Comisia a calificat schema de compensare specială prevăzută la articolele 40 și 41 din EEG drept ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE

Potrivit reclamantei, Comisia a calificat în mod eronat drept ajutor de stat sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile prin intermediul sistemului de suprataxare și schema de compensare specială având ca obiect limitarea suprataxei EEG și, prin urmare, nu ar fi trebuit să inițieze procedura oficială de investigare.

- Reclamanta arată în acest context că, în cadrul evaluării preliminare a aspectului dacă schema de compensare specială constituie ajutor, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere, deoarece, ca excepție de la principiul suprataxei EEG, schema de compensare specială nu ar oferi niciun avantaj de care întreprinderile mari consumatoare de energie, nu ar fi beneficiat în condiții normale de piață.
- Reclamanta susține în continuare că nu ar fi afectată nicio resursă statală. Dat fiind că veniturile provenite din suprataxa EEG nu constituie resurse statale, nici schema excepțională prevăzută pentru întreprinderile mari consumatoare de energie nu ar afecta resurse statale.
- Reclamanta arată de asemenea că schema de compensare specială nu denaturează nici concurența. Acesta doar stabilește condițiile de concurență care ar exista fără suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime

Reclamanta susține deopotrivă că, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia ar fi încălcat și principiul încrederii legitime. Reglementarea germană de sprijinire a energiei din surse regenerabile ar fi făcut deja obiectul unei investigații aprofundate în conformitate cu legislația privind ajutoarele de stat. În urma acestei investigații, Comisia ar fi concluzionat în 2002 că respectiva reglementare nu implica un transfer de resurse statale. Dat fiind că EEG din 2012 nu conține, din acest punct de vedere, nicio modificare substanțială în raport cu situația juridică anterioară, operatorii economici în cauză nu ar trebui să se aștepte la o nouă investigație, ci la menținerea reglementării existente.

3. Al treilea motiv întemeiat pe un abuz de putere

În sfârșit, reclamanta consideră că Comisia a abuzat de puterea de apreciere care îi este conferită de articolele 107 TFUE și 108 TFUE. Prin inițierea procedurii de investigare Comisia ar urmări în principal obiectivul fundamental de armonizare a ajutorului pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile. Acest obiectiv fundamental ar figura deopotrivă în noul proiect de Linii directoare privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și pentru energie, în care Comisia ar stabili pentru prima oară norme detaliate pentru sprijinirea energiei electrice din surse regenerabile. Or, pentru a realiza o armonizare, Comisia ar trebui să urmeze procedura prevăzută în acest scop la articolele 116 TFUE și 117 TFUE.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Sun Alloys Europe/Comisia

(Cauza T-304/14)

(2014/C 223/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Sun Alloys Europe GmbH (Bad Sobernheim, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte D. Greinacher, J. Martin și B. Scholtka)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 primul paragraf TFUE, a Deciziei din 18 decembrie 2013 a Comisiei [Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)] (JO 2014, C 37, p. 73, 7.02.2014) de inițiere împotriva Republicii Federale Germania a unei proceduri oficiale de investigare în ceea ce privește sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile și din gaze de mină potrivit Legii germane revizuite privind energia din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și limitarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile (denumită în continuare „suprataxa EEG”) pentru întreprinderile mari consumatoare de energie, în măsura în care Comisia a calificat schema de compensare specială prevăzută la articolele 40 și 41 din EEG drept ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE

Potrivit reclamantei, Comisia a calificat în mod eronat drept ajutor de stat sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile prin intermediul sistemului de suprataxare și schema de compensare specială având ca obiect limitarea suprataxei EEG și, prin urmare, nu ar fi trebuit să inițieze procedura oficială de investigare.

- Reclamanta arată în acest context că, în cadrul evaluării preliminare a aspectului dacă schema de compensare specială constituie ajutor, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere, deoarece, ca excepție de la principiul suprataxei EEG, schema de compensare specială nu ar oferi niciun avantaj de care întreprinderile mari consumatoare de energie, nu ar fi beneficiat în condiții normale de piață.
- Reclamanta susține în continuare că nu ar fi afectată nicio resursă statală. Dat fiind că veniturile provenite din suprataxa EEG nu constituie resurse statale, nici schema excepțională prevăzută pentru întreprinderile mari consumatoare de energie nu ar afecta resurse statale.
- Reclamanta arată de asemenea că schema de compensare specială nu denaturează nici concurența. Acesta doar stabilește condițiile de concurență care ar exista fără suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime

Reclamanta susține deopotrivă că, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia ar fi încălcat și principiul încrederii legitime. Reglementarea germană de sprijinire a energiei din surse regenerabile ar fi făcut deja obiectul unei investigații aprofundate în conformitate cu legislația privind ajutoarele de stat. În urma acestei investigații, Comisia ar fi concluzionat în 2002 că respectiva reglementare nu implica un transfer de resurse statale. Dat fiind că EEG din 2012 nu conține, din acest punct de vedere, nicio modificare substanțială în raport cu situația juridică anterioară, operatorii economici în cauză nu ar trebui să se aștepte la o nouă investigație, ci la menținerea reglementării existente.

3. Al treilea motiv întemeiat pe un abuz de putere

În sfârșit, reclamanta consideră că Comisia a abuzat de puterea de apreciere care îi este conferită de articolele 107 TFUE și 108 TFUE. Prin inițierea procedurii de investigare Comisia ar urmări în principal obiectivul fundamental de armonizare a ajutorului pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile. Acest obiectiv fundamental ar figura deopotrivă în noul proiect de Linii directe privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și pentru energie, în care Comisia ar stabili pentru prima oară norme detaliate pentru sprijinirea energiei electrice din surse regenerabile. Or, pentru a realiza o armonizare, Comisia ar trebui să urmeze procedura prevăzută în acest scop la articolele 116 TFUE și 117 TFUE.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Vestolit/Comisia**(Cauza T-305/14)**

(2014/C 223/56)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Vestolit GmbH (Marl, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwältin D. Greinacher, J. Martin și B. Scholtka)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 primul paragraf TFUE, a Deciziei din 18 decembrie 2013 a Comisiei [Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)] (JO 2014, C 37, p. 73, 7.02.2014) de inițiere împotriva Republicii Federale Germania a unei proceduri oficiale de investigare în ceea ce privește sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile și din gaze de mină potrivit Legii germane revizuite privind energia din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și limitarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile (denumită în continuare „suprataxa EEG”) pentru întreprinderile mari consumatoare de energie, în măsura în care Comisia a calificat schema de compensare specială prevăzută la articolele 40 și 41 din EEG drept ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE

Potrivit reclamantei, Comisia a calificat în mod eronat drept ajutor de stat sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile prin intermediul sistemului de suprataxare și schema de compensare specială având ca obiect limitarea suprataxei EEG și, prin urmare, nu ar fi trebuit să inițieze procedura oficială de investigare.

- Reclamanta arată în acest context că, în cadrul evaluării preliminare a aspectului dacă schema de compensare specială constituie ajutor, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere, deoarece, ca excepție de la principiul suprataxei EEG, schema de compensare specială nu ar oferi niciun avantaj de care întreprinderile mari consumatoare de energie, nu ar fi beneficiat în condiții normale de piață.
- Reclamanta susține în continuare că nu ar fi afectată nicio resursă statală. Dat fiind că veniturile provenite din suprataxa EEG nu constituie resurse statale, nici schema excepțională prevăzută pentru întreprinderile mari consumatoare de energie nu ar afecta resurse statale.
- Reclamanta arată de asemenea că schema de compensare specială nu denaturează nici concurența. Acesta doar stabilește condițiile de concurență care ar exista fără suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime

Reclamanta susține deopotrivă că, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia ar fi încălcat și principiul încrederii legitime. Reglementarea germană de sprijinire a energiei din surse regenerabile ar fi făcut deja obiectul unei investigații aprofundate în conformitate cu legislația privind ajutoarele de stat. În urma acestei investigații, Comisia ar fi concluzionat în 2002 că respectiva reglementare nu implica un transfer de resurse statale. Dat fiind că EEG din 2012 nu conține, din acest punct de vedere, nicio modificare substanțială în raport cu situația juridică anterioară, operatorii economici în cauză nu ar trebui să se aștepte la o nouă investigație, ci la menținerea reglementării existente.

3. Al treilea motiv întemeiat pe un abuz de putere

În sfârșit, reclamanta consideră că Comisia a abuzat de puterea de apreciere care îi este conferită de articolele 107 TFUE și 108 TFUE. Prin inițierea procedurii de investigare Comisia ar urmări în principal obiectivul fundamental de armonizare a ajutorului pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile. Acest obiectiv fundamental ar figura deopotrivă în noul proiect de Linii directe privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și pentru energie, în care Comisia ar stabili pentru prima oară norme detaliate pentru sprijinirea energiei electrice din surse regenerabile. Or, pentru a realiza o armonizare, Comisia ar trebui să urmeze procedura prevăzută în acest scop la articolele 116 TFUE și 117 TFUE.

Ațiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Polymer-Chemie/Comisia

(Cauza T-306/14)

(2014/C 223/57)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Polymer-Chemie GmbH (Sobernheim, Germania) (reprezentanți: D. Greinacher, J. Martin și B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 primul paragraf TFUE, a Deciziei din 18 decembrie 2013 a Comisiei [Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)] (JO 2014, C 37, p. 73, 7.02.2014) de inițiere împotriva Republicii Federale Germania a unei proceduri oficiale de investigare în ceea ce privește sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile și din gaze de mină potrivit Legii germane revizuite privind energia din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și limitarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile (denumită în continuare „suprataxa EEG”) pentru întreprinderile mari consumatoare de energie, în măsura în care Comisia a calificat schema de compensare specială prevăzută la articolele 40 și 41 din EEG drept ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE

Potrivit reclamantei, Comisia a calificat în mod eronat drept ajutor de stat sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile prin intermediul sistemului de suprataxare și schema de compensare specială având ca obiect limitarea suprataxei EEG și, prin urmare, nu ar fi trebuit să inițieze procedura oficială de investigare.

- Reclamanta arată în acest context că, în cadrul evaluării preliminare a aspectului dacă schema de compensare specială constituie ajutor, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere, deoarece, ca excepție de la principiul suprataxei EEG, schema de compensare specială nu ar oferi niciun avantaj de care întreprinderile mari consumatoare de energie, nu ar fi beneficiat în condiții normale de piață.
- Reclamanta susține în continuare că nu ar fi afectată nicio resursă statală. Dat fiind că veniturile provenite din suprataxa EEG nu constituie resurse statale, nici schema excepțională prevăzută pentru întreprinderile mari consumatoare de energie nu ar afecta resurse statale.
- Reclamanta arată de asemenea că schema de compensare specială nu denaturează nici concurența. Acesta doar stabilește condițiile de concurență care ar exista fără suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime

Reclamanta susține deopotrivă că, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia ar fi încălcat și principiul încrederii legitime. Reglementarea germană de sprijinire a energiei din surse regenerabile ar fi făcut deja obiectul unei investigații aprofundate în conformitate cu legislația privind ajutoarele de stat. În urma acestei investigații, Comisia ar fi concluzionat în 2002 că respectiva reglementare nu implica un transfer de resurse statale. Dat fiind că EEG din 2012 nu conține, din acest punct de vedere, nicio modificare substanțială în raport cu situația juridică anterioară, operatorii economici în cauză nu ar trebui să se aștepte la o nouă investigație, ci la menținerea reglementării existente.

3. Al treilea motiv întemeiat pe un abuz de putere

În sfârșit, reclamanta consideră că Comisia a abuzat de puterea de apreciere care îi este conferită de articolele 107 TFUE și 108 TFUE. Prin inițierea procedurii de investigare Comisia ar urmări în principal obiectivul fundamental de armonizare a ajutorului pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile. Acest obiectiv fundamental ar figura deopotrivă în noul proiect de Linii directe privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și pentru energie, în care Comisia ar stabili pentru prima oară norme detaliate pentru sprijinirea energiei electrice din surse regenerabile. Or, pentru a realiza o armonizare, Comisia ar trebui să urmeze procedura prevăzută în acest scop la articolele 116 TFUE și 117 TFUE.

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – TechnoCompound/Comisia

(Cauza T-307/14)

(2014/C 223/58)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: TechnoCompound GmbH (Bad Sobernheim, Germania) (reprezentanți: D. Greinacher, J. Martin și B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 primul paragraf TFUE, a Deciziei din 18 decembrie 2013 a Comisiei [Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)] (JO 2014, C 37, p. 73, 7.02.2014) de inițiere împotriva Republicii Federale Germania a unei proceduri oficiale de investigare în ceea ce privește sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile și din gaze de mină potrivit Legii germane revizuite privind energia din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și limitarea suprateaxei aferente energiei din surse regenerabile (denumită în continuare „suprataxa EEG”) pentru întreprinderile mari consumatoare de energie, în măsura în care Comisia a calificat schema de compensare specială prevăzută la articolele 40 și 41 din EEG drept ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE

- Potrivit reclamantei, Comisia a calificat în mod eronat drept ajutor de stat sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile prin intermediul sistemului de suprataxare și schema de compensare specială având ca obiect limitarea suprateaxei EEG și, prin urmare, nu ar fi trebuit să inițieze procedura oficială de investigare.
- Reclamanta arată în acest context că, în cadrul evaluării preliminare a aspectului dacă schema de compensare specială constituie ajutor, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere, deoarece, ca excepție de la principiul suprateaxei EEG, schema de compensare specială nu ar oferi niciun avantaj de care întreprinderile mari consumatoare de energie, nu ar fi beneficiat în condiții normale de piață.

- Reclamanta susține în continuare că nu ar fi afectată nicio resursă statală. Dat fiind că veniturile provenite din suprataxa EEG nu constituie resurse statale, nici schema excepțională prevăzută pentru întreprinderile mari consumatoare de energie nu ar afecta resurse statale.
  - Reclamanta arată de asemenea că schema de compensare specială nu denaturează nici concurența. Acesta doar stabilește condițiile de concurență care ar exista fără suprataxa EEG.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime
- Reclamanta susține deopotrivă că, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia ar fi încălcat și principiul încrederii legitime. Reglementarea germană de sprijinire a energiei din surse regenerabile ar fi făcut deja obiectul unei investigații aprofundate în conformitate cu legislația privind ajutoarele de stat. În urma acestei investigații, Comisia ar fi concluzionat în 2002 că respectiva reglementare nu implica un transfer de resurse statale. Dat fiind că EEG din 2012 nu conține, din acest punct de vedere, nicio modificare substanțială în raport cu situația juridică anterioară, operatorii economici în cauză nu ar trebui să se aștepte la o nouă investigație, ci la menținerea reglementării existente.
3. Al treilea motiv întemeiat pe un abuz de putere
- În sfârșit, reclamanta consideră că Comisia a abuzat de puterea de apreciere care îi este conferită de articolele 107 TFUE și 108 TFUE. Prin inițierea procedurii de investigare Comisia ar urmări în principal obiectivul fundamental de armonizare a ajutorului pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile. Acest obiectiv fundamental ar figura deopotrivă în noul proiect de Linii directe privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și pentru energie, în care Comisia ar stabili pentru prima oară norme detaliate pentru sprijinirea energiei electrice din surse regenerabile. Or, pentru a realiza o armonizare, Comisia ar trebui să urmeze procedura prevăzută în acest scop la articolele 116 TFUE și 117 TFUE.

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Neue Halberg-Guss/Comisia

(Cauza T-308/14)

(2014/C 223/59)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Neue Halberg-Guss GmbH (Saarbrücken, Germania) (reprezentanți: D. Greinacher, J. Martin și B. Scholtka, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 primul paragraf TFUE, a Deciziei din 18 decembrie 2013 a Comisiei [Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)] (JO 2014, C 37, p. 73, 7.02.2014) de inițiere împotriva Republicii Federale Germania a unei proceduri oficiale de investigare în ceea ce privește sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile și din gaze de mină potrivit Legii germane revizuite privind energia din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și limitarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile (denumită în continuare „suprataxa EEG”) pentru întreprinderile mari consumatoare de energie, în măsura în care Comisia a calificat schema de compensare specială prevăzută la articolele 40 și 41 din EEG drept ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE

Potrivit reclamantei, Comisia a calificat în mod eronat drept ajutor de stat sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile prin intermediul sistemului de suprataxare și schema de compensare specială având ca obiect limitarea suprataxei EEG și, prin urmare, nu ar fi trebuit să inițieze procedura oficială de investigare.

- Reclamanta arată în acest context că, în cadrul evaluării preliminare a aspectului dacă schema de compensare specială constituie ajutor, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere, deoarece, ca excepție de la principiul suprataxei EEG, schema de compensare specială nu ar oferi niciun avantaj de care întreprinderile mari consumatoare de energie, nu ar fi beneficiat în condiții normale de piață.
- Reclamanta susține în continuare că nu ar fi afectată nicio resursă statală. Dat fiind că veniturile provenite din suprataxa EEG nu constituie resurse statale, nici schema excepțională prevăzută pentru întreprinderile mari consumatoare de energie nu ar afecta resurse statale.
- Reclamanta arată de asemenea că schema de compensare specială nu denaturează nici concurența. Acesta doar stabilește condițiile de concurență care ar exista fără suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime

Reclamanta susține deopotrivă că, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia ar fi încălcat și principiul încrederii legitime. Reglementarea germană de sprijinire a energiei din surse regenerabile ar fi făcut deja obiectul unei investigații aprofundate în conformitate cu legislația privind ajutoarele de stat. În urma acestei investigații, Comisia ar fi concluzionat în 2002 că respectiva reglementare nu implica un transfer de resurse statale. Dat fiind că EEG din 2012 nu conține, din acest punct de vedere, nicio modificare substanțială în raport cu situația juridică anterioară, operatorii economici în cauză nu ar trebui să se aștepte la o nouă investigație, ci la menținerea reglementării existente.

3. Al treilea motiv întemeiat pe un abuz de putere

În sfârșit, reclamanta consideră că Comisia a abuzat de puterea de apreciere care îi este conferită de articolele 107 TFUE și 108 TFUE. Prin inițierea procedurii de investigare Comisia ar urmări în principal obiectivul fundamental de armonizare a ajutorului pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile. Acest obiectiv fundamental ar figura deopotrivă în noul proiect de Linii directoare privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și pentru energie, în care Comisia ar stabili pentru prima oară norme detaliate pentru sprijinirea energiei electrice din surse regenerabile. Or, pentru a realiza o armonizare, Comisia ar trebui să urmeze procedura prevăzută în acest scop la articolele 116 TFUE și 117 TFUE.

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Mat Foundries Europe/Comisia

(Cauza T-309/14)

(2014/C 223/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Mat Foundries Europe GmbH (Neunkirchen, Germania) (reprezentanți: D. Greinacher, J. Martin și B. Scholtka, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 primul paragraf TFUE, a Deciziei din 18 decembrie 2013 a Comisiei [Ajutor de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)] (JO 2014, C 37, p. 73, 7.02.2014) de inițiere împotriva Republicii Federale Germania a unei proceduri oficiale de investigare în ceea ce privește sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile și din gaze de mină potrivit Legii germane revizuite privind energia din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”) și limitarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile (denumită în continuare „suprataxa EEG”) pentru întreprinderile mari consumatoare de energie, în măsura în care Comisia a calificat schema de compensare specială prevăzută la articolele 40 și 41 din EEG drept ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE

Potrivit reclamantei, Comisia a calificat în mod eronat drept ajutor de stat sprijinul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile prin intermediul sistemului de suprataxare și schema de compensare specială având ca obiect limitarea suprataxei EEG și, prin urmare, nu ar fi trebuit să inițieze procedura oficială de investigare.

- Reclamanta arată în acest context că, în cadrul evaluării preliminare a aspectului dacă schema de compensare specială constituie ajutor, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere, deoarece, ca excepție de la principiul suprataxei EEG, schema de compensare specială nu ar oferi niciun avantaj de care întreprinderile mari consumatoare de energie, nu ar fi beneficiat în condiții normale de piață.
- Reclamanta susține în continuare că nu ar fi afectată nicio resursă statală. Dat fiind că veniturile provenite din suprataxa EEG nu constituie resurse statale, nici schema excepțională prevăzută pentru întreprinderile mari consumatoare de energie nu ar afecta resurse statale.
- Reclamanta arată de asemenea că schema de compensare specială nu denaturează nici concurența. Acesta doar stabilește condițiile de concurență care ar exista fără suprataxa EEG.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime

Reclamanta susține deopotrivă că, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia ar fi încălcat și principiul încrederii legitime. Reglementarea germană de sprijinire a energiei din surse regenerabile ar fi făcut deja obiectul unei investigații aprofundate în conformitate cu legislația privind ajutoarele de stat. În urma acestei investigații, Comisia ar fi concluzionat în 2002 că respectiva reglementare nu implica un transfer de resurse statale. Dat fiind că EEG din 2012 nu conține, din acest punct de vedere, nicio modificare substanțială în raport cu situația juridică anterioară, operatorii economici în cauză nu ar trebui să se aștepte la o nouă investigație, ci la menținerea reglementării existente.

3. Al treilea motiv întemeiat pe un abuz de putere

În sfârșit, reclamanta consideră că Comisia a abuzat de puterea de apreciere care îi este conferită de articolele 107 TFUE și 108 TFUE. Prin inițierea procedurii de investigare Comisia ar urmări în principal obiectivul fundamental de armonizare a ajutorului pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile. Acest obiectiv fundamental ar figura deopotrivă în noul proiect de Linii directoare privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și pentru energie, în care Comisia ar stabili pentru prima oară norme detaliate pentru sprijinirea energiei electrice din surse regenerabile. Or, pentru a realiza o armonizare, Comisia ar trebui să urmeze procedura de apropiere a legislațiilor prevăzută în acest scop la articolele 116 TFUE și 117 TFUE.

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Fritz Winter Eisengießerei/Comisia

(Cauza T-310/14)

(2014/C 223/61)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Fritz Winter Eisengießerei GmbH & Co. KG (Stadallendorf, Germania) (reprezentanți: D. Greinacher, J. Martin și B. Scholtka, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în aplicarea articolului 263 primul paragraf TFUE, a Deciziei Comisiei de inițiere a unei proceduri oficiale de investigare împotriva Germaniei în legătură cu sprijinul pentru producerea energiei electrice din surse regenerabile de energie și din gaze de mină prevăzut de Legea privind prioritatea acordată energiei din surse regenerabile [Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (denumită în continuare „Legea EEG”)] și reducerea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie – ajutorul de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) din 18 decembrie 2013, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 7 februarie 2014, C 37, pagina 73, în măsura în care Comisia a calificat drept ajutor de stat, în sensul articolului 107 TFUE, schema specială de compensare prevăzută la articolele 40 și 41 din Legea EEG;

- obligarea Comisiei, în temeiul articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, să suporte cheltuielile de judecată necesare.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE

Reclamanta susține că Comisia a calificat în mod eronat drept ajutor de stat sprijinul pentru energia electrică produsă din surse regenerabile prin intermediul sistemului de suprataxare, precum și schema specială de compensare în vederea reducerii suprataxei aferente energiei din surse regenerabile și, în consecință, nu ar fi trebuit să inițieze procedura oficială de investigare.

— Reclamanta observă în acest context că, la aprecierea provizorie a problemei dacă schema specială de compensare constituie un ajutor, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere întrucât, ca o excepție de la principiul suprataxei aferente energiei din surse regenerabile, schema specială de compensare nu ar aduce niciun avantaj de care întreprinderile mari consumatoare de energie nu ar fi beneficiat în condiții normale de piață.

— În plus, reclamanta susține că nicio resursă de stat nu ar fi afectată. În măsura în care veniturile rezultate din suprataxa aferentă energiei din surse regenerabile nu ar constitui o resursă de stat, regimul de excepție prevăzut pentru întreprinderile mari consumatoare de energie nu ar afecta nici resursele de stat.

— În continuare, reclamanta observă că schema specială de compensare nu ar denatura nici concurența. Acesta ar stabili numai condițiile de concurență care ar exista fără prelevarea suprataxei aferente energiei din surse regenerabile.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime

Reclamanta susține și că, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia ar fi încălcat și principiul încrederii legitime. Reglementarea germană în vederea promovării energiei din surse regenerabile a făcut deja obiectul unei examinări aprofundate în raport cu dreptul în materie de ajutoare de stat. În urma acestei examinări, Comisia ar fi concluzionat în 2002 în sensul inexistenței unui transfer de resurse de stat. Întrucât Legea EEG din 2012 nu cuprindea din acest punct de vedere nicio modificare substanțială în raport cu situația juridică anterioară, operatorii economici vizați nu ar fi avut nici un motiv să se aștepte la o nouă examinare, ci puteau să se aștepte în mod legitim în menținerea reglementării existente.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe abuzul de putere

În sfârșit, reclamanta consideră că Comisia a abuzat de puterea de apreciere care îi este recunoscută de articolele 107 și 108 TFUE. Inițierea procedurii de investigare ar avea ca prim obiectiv armonizarea în principiu a sprijinului pentru producerea de energie din surse regenerabile. Acest obiectiv fundamental s-ar manifesta și în noul proiect de Linii directoare privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și pentru energie, în care Comisia ar stabili pentru prima oară norme detaliate privind promovarea energiei din surse regenerabile. Or, pentru o armonizare, Comisia ar trebui să urmeze procedura de aprofundare a legislațiilor prevăzută la articolele 116 și 117 TFUE.

Acțiune introdusă la 5 mai 2014 – Christian Dior Couture/OAPI (Reprezentare a unui motiv repetitiv în relief)

(Cauza T-313/14)

(2014/C 223/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Christian Dior Couture (Paris, Franța) (reprezentant: M. Sabatier, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 4 martie 2014 pronunțate în cauza R 459/2013-4 prin care s-a respins calea de atac împotriva deciziei examinatorului prin care s-a refuzat acordarea protecției oferite de sistemul mărcilor comunitare pentru înregistrarea internațională care viza Uniunea Europeană a mărcii figurative nr. 1 100 187 pentru desemnarea unora dintre produsele desemnate în clasele 9, 14, 18 și 25;
- acceptarea înregistrării mărcii figurative nr. 1 100 187 pentru desemnarea ansamblului produselor desemnate în clasele 9, 14, 18 și 25 și, în subsidiar, pentru produsele a căror utilizare este expres dovedită;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în procedura în fața OAPI și în cadrul prezentei acțiuni, în temeiul articolului 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: înregistrarea internațională în Uniunea Europeană a mărcii figurative care reprezintă un motiv repetitiv în relief pentru produsele din clasele 9, 14, 18 și 25.

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 2 mai 2014 – Vinnolit/Comisia

(Cauza T-318/14)

(2014/C 223/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Germania) (reprezentant: M. Geipel, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei din 18 decembrie 2013 a Comisiei [în cazul SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)], în măsura în care se referă la limitarea suprataxei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie;
- obligarea pârâtei să suporte propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe inexistența unui ajutor în sensul articolului 107 TFUE

- Reclamanta susține că limitarea suprataxei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie prevăzută de Legea germană revizuită privind energia din surse regenerabile (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, denumită în continuare „EEG”), constituie o modificare a unui mecanism de compensare de drept civil. Nu este vorba despre niciun avantaj acordat din surse statale sau din fonduri controlate de stat.

2. Al doilea motiv întemeiat pe inexistența, în orice caz, a unui ajutor nou

- De asemenea, reclamanta susține că imitarea suprataxei EEG pentru utilizatorii mari consumatori de energie nu constituie un ajutor nou, în sensul articolului 108 din TFUE, deoarece mecanismul de finanțare pentru sprijinirea producției de energie electrică din surse regenerabile în Republica Federală Germania a fost clasificat anterior de Comisia Europeană ca fiind compatibil cu normele privind ajutoarele de stat și de atunci nu a fost modificat în mod substanțial.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale și a principiului de proporționalitate
  - Reclamanta susține în cuprinsul acestui motiv că Comisia Europeană nu a utilizat marja de apreciere de care dispune sau nu a utilizat-o în mod corect, deoarece, pe de o parte, nu a luat în considerare impactul negativ considerabil asupra utilizatorilor în cauză rezultate din inițierea procedurii oficiale de investigare și, în al doilea rând, a inițiat procedura de investigare într-un moment în care nu era încă necesară.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime
  - Reclamanta afirmă că, prin decizia adoptată, Comisia a încălcat așteptările legitime ale utilizatorilor în cauză, întrucât mecanismul de finanțare pentru sprijinirea producției de energie electrică din surse regenerabile în Republica Federală Germania a fost evaluat anterior de Comisia Europeană ca fiind compatibil cu normele privind ajutoarele de stat și de atunci nu a fost modificat în mod substanțial
5. Al cincilea motiv întemeiat pe depășirea competenței
  - În sfârșit, reclamanta susține că, prin decizia adoptată, Comisia a depășit competența care îi este conferită, în măsura în care a limitat în mod nejustificat marja de apreciere de care dispune Republica Federală Germania potrivit legislației primare și secundare în ceea ce privește modalitatea de sprijinire a dezvoltării energiei electrice din surse regenerabile

---

Acțiune introdusă la 12 mai 2014 – Azarov/Consiliul

(Cauza T-331/14)

(2014/C 223/64)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ucraina) (reprezentanți: G. Lansky și A. Egger, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 66, p. 26) și a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 66, p. 1), în măsura în care îl privesc pe reclamant;
- dispunerea anumitor măsuri de organizare a procedurii în conformitate cu articolul 64 din Regulamentul de Procedură al Tribunalului;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare

În această privință, reclamantul susține, în special, că motivarea actului atacat nu îi permite să atace actul respectiv în fața Tribunalului și nu permite Tribunalului să controleze legalitatea acestuia.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a drepturilor fundamentale

În cadrul acestui motiv, reclamantul invocă încălcarea dreptului de proprietate și încălcarea dreptului de a desfășura o activitate economică. Acesta invocă în plus caracterul disproporționat al măsurilor restrictive impuse. În sfârșit, el susține că i-a fost încălcat dreptul la apărare.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere

În această privință, reclamantul susține, în special, că Consiliul ar fi săvârșit un abuz de putere întrucât ar fi luat măsuri restrictive în privința acestuia îndeosebi în alte scopuri decât cel de a întări și de a susține statul de drept și respectarea drepturilor omului în Ucraina.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări

În cadrul acestui motiv, reclamantul invocă, în special, încălcarea dreptului la un tratament imparțial, încălcarea dreptului la un tratament just sau echitabil și încălcarea dreptului la cercetarea diligentă a faptelor.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere

---

Acțiune introdusă la 12 mai 2014 – Azarov/Consiliul

(Cauza T-332/14)

(2014/C 223/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Oleksii Mykolayovych Azarov (Kiev, Ucraina) (reprezentanți: G. Lansky și A. Egger, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 66, p. 26), a Deciziei de punere în aplicare 2014/216/PESC a Consiliului din 14 aprilie 2014 privind punerea în aplicare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 111, p. 91), precum și a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 66, p. 1) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 381/2014 al Consiliului din 14 aprilie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 111, p. 33), în măsura în care îl privesc pe reclamant;
- dispunerea anumitor măsuri de organizare a procedurii în conformitate cu articolul 64 din Regulamentul de Procedură al Tribunalului;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare

În această privință, reclamantul susține, în special, că motivarea actului atacat nu îi permite să atace actul respectiv în fața Tribunalului și nu permite Tribunalului să controleze legalitatea acestuia.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a drepturilor fundamentale

În cadrul acestui motiv, reclamantul invocă încălcarea dreptului de proprietate și încălcarea dreptului de a desfășura o activitate economică. Acesta invocă în plus caracterul disproporționat al măsurilor restrictive impuse. În sfârșit, el susține că i-a fost încălcat dreptul la apărare.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere

În această privință, reclamantul susține, în special, că Consiliul ar fi săvârșit un abuz de putere întrucât ar fi luat măsuri restrictive în privința acestuia îndeosebi în alte scopuri decât cel de a întări și de a susține statul de drept și respectarea drepturilor omului în Ucraina.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bune administrări

În cadrul acestui motiv, reclamantul invocă, în special, încălcarea dreptului la un tratament imparțial, încălcarea dreptului la un tratament just sau echitabil și încălcarea dreptului la cercetarea diligentă a faptelor.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere

---

Acțiune introdusă la 30 mai 2014 – STC/Comisia

(Cauza T-355/14)

(2014/C 223/66)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: STC SpA (Forlì, Italia) (reprezentanți: A. Marelli și G. Delucca, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziilor atacate cu orice consecință de fapt și de drept și, în acest scop, în special:
- obligarea autorității contractante la despăgubire pentru prejudiciul cauzat prin deciziile ilegale adoptate, fie în natură, prin efectuarea unei noi atribuiri în favoarea reclamantei, fie prin echivalent, prin efectuarea, în acest ultim caz, a reparării prejudiciului care rezultă din profitul nerealizat de întreprindere, precum și a prejudiciului suferit în termeni de experiență, printr-un quantum global echivalent cu 15 % din prețul indicat în oferta reclamantei sau, cu titlu subsidiar, printr-un quantum global echivalent cu 15 % din valoarea de piață, sau prin orice alt quantum, superior sau inferior, care va fi după caz stabilit în echitate de instanță, însoțit, în orice caz, de dobânzi compensatorii cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul cauzat de întârziere și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii, inclusiv a cheltuielilor accesorii, a costurilor și a oricărui alte cheltuieli impuse de lege, sub rezerva cuantificării lor.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este formulată împotriva deciziei prin care a fost evaluată negativ oferta prezentată de reclamantă în cadrul procedurii de cerere de ofertă JRC IPR 2013 C04 0031 OC, adoptată de Comisia Europeană, direcția generală Centrul comun de cercetare, direcția de administrare a sitului Ispra, unitatea Întreținere și servicii, și comunicată prin scrisoarea din 3 aprilie 2014 cu referința Ares(2014)1041069, împotriva deciziei de atribuire a contractului unei alte întreprinderi, precum și împotriva deciziei de respingere a cererii de acces la documentele cererii de ofertă.

Obiectul cererii de ofertă în discuție consta în proiectul de executare, furnizarea echipamentelor și construcția unei noi instalații de trigenerare prin turbină cu gaze, însoțit de un contract de întreținere curentă și specială pe o durată de șase ani, cu tilu de garanție pentru primii doi ani.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe refuzul de a recunoaște dreptul reclamantei de a avea acces la dosarul cererii de ofertă. În această privință, reclamanta invocă încălcarea:
  - articolelor 42 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
  - dreptului de acces la dosarul cererii de ofertă, întrucât nu a avut acces la clasamentul atribuirii și la numărul de puncte obținute de ceilalți concurenți, nici la textul integral al raportului de evaluare a reclamantei;

- dreptului la apărare și a dreptului la o cale de atac eficientă.
2. Al doilea motiv privește oferta economică prezentată de reclamantă. În această privință, reclamanta invocă încălcarea:
- articolului 296 TFUE ca urmare a unei motivări contradictorii și insuficiente;
  - a dreptului la bună administrare, prevăzut la articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
  - a articolului 112 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198);
  - a articolului 160 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, p. 1);
  - a principiului egalității de tratament și a obligației de transparență în stadiul evaluării ofertelor în vederea atribuirii contractului, precum și a principiului egalității de șanse pentru toți ofertanții.
3. Al treilea motiv privește oferta tehnică prezentată de reclamantă. În această privință, reclamanta invocă încălcarea:
- articolului 296 TFUE ca urmare a unei motivări contradictorii și insuficiente;
  - a dreptului la bună administrare, prevăzut la articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
  - a articolului 112 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198);
  - a articolului 139 alineatul (1) și a articolului 160 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, p. 1);
  - a principiului transparenței și a articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- Reclamanta invocă de asemenea o denaturare a constatărilor documentare.
-

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 ianuarie 2014 – Guinet/BEI

(Cauza F-107/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personal al BEI — Sistem de pensii — Transferul drepturilor la pensie — Compensație pentru dezavantajele rezultate din întârzierea în transferul drepturilor la pensie — Condiția transferului efectiv al drepturilor la pensie dobândite în cadrul unui alt sistem decât cel al BEI — Principiul egalității de tratament)

(2014/C 223/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Philippe Guinet (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: T. Gilliams, G. Nuvoli, agenți, asistați de D. Waelbroeck și A. Duron, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei implicite de respingere de către BEI a cererii reclamantului de a calcula contribuțiile reevaluate la sistemul de pensii și cerere de despăgubiri

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Guinet suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de Banca Europeană de Investiții.
- 3) Banca Europeană de Investiții suportă un sfert din propriile sale cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 366, 24.11.2012, p. 41.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 22 mai 2014 – CI/Parlamentul European

(Cauza F-130/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Remunerație — Alocații familiale — Alocație pentru creșterea copilului aflat în întreținere — Alocație dublă pentru creșterea copilului aflat în întreținere — Articolul 67 alineatul (3) din statut — Condiții de acordare — Soluționare amiabilă între părți în urma intervenției Ombudsmanului European — Punere în aplicare — Obligația de sollicitudine)

(2014/C 223/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: CI (reprezentanți: B. Cortese și A. Salerno, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: E. Despotopoulou și M. Ecker, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei prin care s-a refuzat acordarea alocației duble pentru creșterea copilului aflat în întreținere în temeiul articolului 67 alineatul (3) din statut

Dispozitivul

- 1) *Anulează decizia Parlamentului European din 5 decembrie 2011 prin care s-a refuzat prelungirea acordării, după data de 1 iunie 2008, a alocației duble pentru creșterea copilului aflat în întreținere, precum și a deciziei din 20 iulie 2012 prin care s-a respins reclamația.*
- 2) *Respinge în rest acțiunea.*
- 3) *Parlamentul European trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de CI.*

⁽¹⁾ JO C 71, 9.3.2013, p. 29.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 30 ianuarie 2014 – Ohrgaard/Comisia
(Cauza F-151/12) ⁽¹⁾**

[Funcție publică — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Condiția privind reședința prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din anexa VII la statut — Exercițarea de funcții într-o organizație internațională — Noțiune — Stagiul de cinci luni efectuat la Comisie — Excludere]

(2014/C 223/69)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jakob Ohrgaard (Frederiksberg, Danemarca) (reprezențanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, D. de Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: J. Currall și V. Joris, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei prin care se refuză reclamantului dreptul de a beneficia de indemnizația de expatriere

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia Comisiei Europene din 6 martie 2012 prin care se refuză domnului Ohrgaard dreptul de a beneficia de indemnizația de expatriere, astfel cum a fost modificată prin Decizia din 31 august 2012 de respingere a reclamației.*
- 2) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de domnul Ohrgaard.*

⁽¹⁾ JO C 55, 23.2.2013, p. 26.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 14 ianuarie 2014 – Lebedef/Comisia
(Cauza F-60/13) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Înregistrarea absențelor pentru motive de boală — Absență nemotivată — Deducere din concediul anual efectuată de AIPN — Depunerea unei cereri prin poșta electronică — Cunoaștere de către persoana interesată a existenței unei decizii — Omisiunea de a deschide un mesaj electronic și de a examina, prin accesarea unui hyperlink, conținutul deciziei respective — Admisibilitate — Termene — Stabilirea datei începând de la care persoana interesată putea lua cunoștință de conținutul deciziei)

(2014/C 223/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxemburg) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei implicite de respingere a cererii formulate de reclamant în temeiul articolului 90 alineatul (1) din statut privind rectificarea înregistrărilor absențelor pentru motive de boală în aplicația SysPer2

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Domnul Lebedef suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013, p. 29.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO